

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 13.7.2011
KOM(2011) 425 lõplik

2011/0195 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

ühise kalanduspoliitika kohta

{SEK(2011) 891 lõplik}

{SEK(2011) 892 lõplik}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Üldine taust

2009. aastal analüüsis komisjon ühise kalanduspoliitika toimimist, lähtudes ühise kalanduspoliitika reformi kohta koostatud rohelisest raamatust¹. Komisjon järeldas, et vaatamata edusammudele, mida on tehtud 2002. aasta reformist alates, ei ole saavutatud jätkusuutlikule kalandusele seatud eesmärgid kõikides selle valdkondades (keskkonnavaline, majanduslik ja sotsiaalne mõõde) ning rohelises raamatus määratleti mitmed struktuursed puudused kehtivas kalanduspoliitikas. Euroopa Parlament ja nõukogu toetasid seda järeldust.

2009. aasta aprillist kuni 2010. aasta novembrini kestnud avaliku arutelu käigus saadud rohked arvamused ning ka eriuuringud ja hindamised kinnitasid samuti rohelises raamatus antud üldist hinnangut ning aitasid välja selgitada nõrkusi, mis tuleb reformiga kõrvaldada.

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Ühine kalanduspoliitika vajab põhjalikku reformi, milleks tuleb praegu kehtiv nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) kehtetuks tunnistada ja asendada alates 1. jaanuarist 2013 uue ühise kalanduspoliitikaga, mille Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad vastu käesoleva ettepaneku alusel.

Ühise kalanduspoliitika põhiprobleemid on järgmised:

- selles ei keskenduta piisavalt keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse eesmärkidele;
- vastuvõetamatult kõrged vette tagasi laskmise tasemed;
- laevastiku liigse püügivõimsuse, ülepüügi, liiga suure lubatud kogupüügi (TAC) ning nõuete halva järgimise tõttu on valdav enamik liidu kalavarudest ülepüütud;
- paljude laevastike vähene tasuvus ja madal majanduslik vastupidavus;
- keskkonnaprobleemide ebapiisav lõimimine poliitikasse;
- usaldusväärsete andmete puudumine kõigi kalavarude ja laevastike hindamiseks;
- märkimisväärse suurusega riiklik rahaline abi kalandusele ei toeta ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist;
- kalapüügi vähene atraktiivsus ning teatavate rannikuäärsete kalapüügist sõltuvate kogukondade allakäik;

¹ KOM(2009) 163 (lõplik), 22. aprill 2009.

- „ülalt alla” mikrojuhtimine liidu tasandil, paindlikkuse puudumine ning kohalikele ja piirkondlikele tingimustega mitteametamine;
- vesiviljeluse ebapiisav arendamine Euroopa Liidus;
- nõuete mittejärgimist soodustab õigusaktide ja juhtimise kulukus ja ülim keerukus;
- kaubanduspoliitika üleilmastumise ja vastastikuse sõltuvuse suurenemisega seotud probleemid.

Käesolev ettepanek uue algmääruse kohta on õigustatud, sest on vaja:

- täpsustada ühise kalanduspoliitika eesmärgid;
- edendada ühise kalanduspoliitikaga hõlmatud poliitikaalgatuste kooskõla;
- kaitsta paremini mere bioloogilisi ressursse, eriti kalanduse mitmeaastaste majandamiskavade ja vette tagasi laskmise lõpetamise kaudu;
- toetada ühise kalanduspoliitika raames ökosüsteemi ja keskkonnapoliitika;
- sätestada merepiirkondadepõhise lähenemisviisi raames võetavate kaitsemeetmete piirkondlik jaotus;
- tugevdada kaitsepoliitika teadmistebaasi jaoks vajalike andmete kogumist ja teaduslikku nõustamist;
- lõimida välispoliitika täielikult ühisesse kalanduspoliitikasse;
- edendada vesiviljeluse arendamist;
- reformida ühise kalanduspoliitika ühine turupoliitika;
- luua 2014. aastaks õiguslik raamistik uuele rahastamisvahendile, mis toetab ühise kalanduspoliitika ja Euroopa Liidu 2020. aasta tegevuskava eesmärgi;
- jätkuvalt edendada ja täiustada sidusrühmade kaasamist;
- hõlmata ühisesse kalanduspoliitikasse hiljuti vastuvõetud uus kontrollisüsteem.

Ettepaneku üldeesmärk on tagada püügi- ja vesiviljelustegevuse kaudu pikaajalised jätkusuutlikud keskkonningimused ning toetada toiduvarude kättesaadavust. Poliitika eesmärk on kasutada mere bioloogilisi elusressursse viisil, mis taastaks ja hoiaks kalavarusid sellisel tasemel, mis tagaks hiljemalt 2015. aastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamisel ettevaatusprintsipi ja ökosüsteemipõhist lähenemisviisi.

Koos käesoleva ettepanekuga võtab komisjon vastu üldise teatise ühise kalanduspoliitika kohta, ettepaneku kalandus- ja vesiviljelustoodete turgude ühist korraldust käsitleva määruse kohta, teatise ühise kalanduspoliitika välismõõtmekohaga ja aruande nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) teatavate osade kohta.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Praegu on ühise kalanduspoliitika üldiseks õiguslikuks raamistikuks nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta. Käesolev ettepanek asendab nimetatud määruse.

Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu².

Nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 104/2000 kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta³.

Nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1434/98 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 88/98⁴.

Nõukogu 27. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta⁵.

Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94⁶.

Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta⁷.

Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja registreerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) No 1447/1999⁸.

Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eesmärkide järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006⁹.

Nõukogu 19. juuli 2004. aasta otsus (EÜ) nr 2004/585, millega asutatakse ühise kalanduspoliitika raames piirkondlikud nõuandekomisjonid¹⁰.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

² EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1.

³ EÜT L 17, 21.1.2000, lk 22.

⁴ ELT L 349, 31.12.2005, lk 1.

⁵ ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

⁶ ELT L 409, 30.12.2006, lk 11.

⁷ ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

⁸ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁹ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

¹⁰ ELT L 256, 3.8.2004, lk 17.

Ettepanek ja selle eesmärgid on kooskõlas liidu muude poliitikatega, eriti tema keskkonna-, sotsiaal-, piirkondliku, arendus-, põllumajandus-, turu- ja kaubandus-, rahandus-, teadus- ja innovatsiooni- ning tervise- ja tarbijakaitsepoliitikaga ning nende eesmärkidega.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulterimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

Reformi üle aastatel 2009 ja 2010 toimunud avaliku arutelu käigus, mis toimus nii interneti kaudu kui ka sidusrühmadega peetud arvukate koosolekute teel, ilmses, et üldiselt reformi toetatakse. Ka Euroopa Parlament, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee esitasid oma arvamuse rohelise raamatu kohta. Ministrite Nõukogu arutas reformi mitmel korral. Avalikkusega konsulterimise tulemused esitati kokkuvõtlikult dokumendis „Kokkuvõttev aruanne ühise kalanduspoliitika reformi üle peetud konsultatsioonide kohta”¹¹.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Saadud vastustes tõsteti esile selliseid teemasid nagu lihtsustamine; otsustamisprotsessi kohandamine vastavalt Lissaboni lepingule; kalavarude kaitsel ja majandamisel kasutatava pikaajalise lähenemisviisi tugevdamine, sealhulgas vette tagasi laskmise probleemi lahendamine; piirkondadeks jaotamine; täiendavate sidusrühmade kaasamine ning ettevõtjate vastutuse suurendamine. Suhtelist stabiilsust peeti üldiselt ühise kalanduspoliitika keskseks teljeks, eelkõige rõhutasid seda liikmesriigid. Väikesemahulist ja rannapüüki peeti oluliseks, kuid praegustest õigusnormidest kaugemale ulatava diferentseerimise ideele avaldati vähe toetust. Paljud arvasid, et jätkusuutlikkust aitab edendada turupõhisemate strateegiate kasutuselevõtt laevastiku haldamise ja turupoliitika valdkonnas. Tunnistati vajadust viia välispoliitika ja rahvusvaheline tegevus ühise kalanduspoliitika põhimõtete ja eesmärkidega täielikku vastavusse. Avaldati tugevat toetust ideele, mille kohaselt rahastamine riiklikest vahenditest peaks olema poliitika eesmärkidega rangemalt seotud. Paljudes vastustes rõhutati vesiviljeluse tähtsust.

Komisjon on oma ettepaneku koostamisel arvestanud konsulterimise tulemustega, eriti sellistes küsimustes nagu jätkusuutlikkust iseloomustavate keskkonnatingimuste määramine ja maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi konsolideerimine, pikaajalise perspektiivi tugevdamine, piirkondadeks jaotamine ja sidusrühmade täiendav kaasamine ning turupõhisemate mehhanismide rakendamine, ka on arvesse võetud väikesemahulise püügi tegelevate laevastike eriomadusi. Ettepanek kajastab ka vesiviljeluse olulisust.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ettepaneku väljatöötamisel kasutati välisekspertide arvamusi ning olemasolevaid teadmisi poliitika kohta, lisaks mitmetele uuringutele ja teadusprojektidele kasutati ka Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ning kalanduse teadus-, tehnika ja majanduskomitee (STECF)

¹¹ SEK(2010) 428 (lõplik), 16. aprill 2010.

(iga-aastaseid) nõuandeid. Avalikkusele kättesaadavad eksperdiarvamused ja uuringud on avaldatud merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi veebisaidil.

- **Mõju hindamine**

Mõju hindamiseks selgitati välja ühise kalanduspoliitika reformipaketi koostamise erinevad võimalused. Kõikide valikuvõimaluste puhul oli üldise jätkusuutlikkuse eeltingimuseks keskkonna jätkusuutlikkus. Metoodika poole pealt toetati mõju analüüsi valikuvõimaluste mõju hindamisega tulemuslikkuse näitajate abil. Kõigi valikuvõimaluste mõju analüüsiti ning võrreldi praeguse olukorra säilitamise analüüsiga. See võimaldas välja selgitada kaks eelistatud valikuvarianti, nagu on osutatud mõju hindamise aruandes. Mõlemad valikuvõimalused keskenduvad keskkonna jätkusuutlikkusele, kuid on samal ajal piisavalt paindlikud, et anda kalandussektorile aega ambitsioonikate keskkonnakaitsealaste eesmärkidega kohanemiseks.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

Subsidaarsuse põhimõte

Ettepaneku sätted, milles käsitletakse mere bioloogiliste ressursside kaitset, kuuluvad liidu ainupädevusse ning seetõttu ei kohaldata nende sätete suhtes subsidaarsuse põhimõtet.

Ettepaneku sätted, milles käsitletakse vesiviljelust ning vajadust kehtestada vesiviljeluse arendamise ühiseid prioriteete ja ülesandeid hõlmavad liidu strateegilised suunised, kuuluvad liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse. Mitmeaastaste riiklike strateegiakavade koostamisel võetakse aluseks liidu strateegilised suunised, mis on oma olemuselt mittesiduvad, ja arvestatakse ka sellega, et riigi tasandil tehtavatel strateegilistel valikutel võib olla oluline mõju vesiviljeluse arengule naaberliikmesriikides. Ettepanekus sisalduvad ühise turukorraldusega seotud sätted jäävad liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse. Ühise turukorralduse eesmärkide hulgas on liidu kalandus- ja vesiviljelussektori konkurentsivõime suurendamine, turgude läbipaistvuse parandamine ja kõikidele liidus turustatud toodetele võrdsete võimaluste tagamisele kaasaaitamine. Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb kogu liidu ulatuses kehtestada ühesugused meetmed, mis koosnevad tööstust kaasavatest meetmetest turgude ja turustusnormide stabiliseerimiseks, ning tarbijate teavitamise nõuded. Seetõttu on ettepanekus järgitud subsidaarsuse põhimõtet.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek vastab proportsionaalsuse põhimõttele järgmisel põhjusel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika ning seega tuleb seda rakendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt vastuvõetud määrusega.

Põhieesmärgi saavutamiseks, milleks on kalandus- ja vesiviljelussektorite majandus-, keskkonna- ja sotsiaalingimuste pikaajalise jätkusuutlikkuse tagamine ja toiduvarede kättesaadavuse toetamine, on mere bioloogiliste ressursside kaitse ja kasutamise eeskirjade kehtestamine vajalik ja asjakohane. Käesolev määrus ei lähe kaugemale, kui on vajalik

nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

Kavandatud piirkonnapõhise lähenemisviisi kohaselt on liikmesriikidel õigus vastu võtta ühise kalanduspoliitika ühtsetel kättesaadavatel kaitsemeetmetel põhinevaid kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mis on vajalikud liidu seadusandja poolt vastu võetud määrustes sätestatud eesmärkide ja ülesannete täitmiseks. See annab liidu õigusaktide kohaldamisele piirkonnast lähtuva paindlikkuse.

Lisaks jäävad liikmesriikidele vabad käed nõukogu poolt neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamiseks piirkondade või ettevõtjate vahel viisil, mida nad sobivaks peavad, ning seega jääb liikmesriikidele laialdane manööverdamisruum otsustamisel, millist sotsiaalset/majanduslikku mudelit neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamiseks valida.

4. VALIKULISED ÜKSIKASJAD

- **Ettepaneku üksikasjalik selgitus**

Komisjon soovib oma ettepanekus oluliste muudatuste tegemist ühisesse kalanduspoliitikasse. Käesolevas jaotises selgitatakse ettepaneku üksikasju.

Üldsätted

Ühise kalanduspoliitika üldeesmärk on tagada, et kalandus ja vesiviljelus looksid pikaajalised jätkusuutlikud keskkonnatingimused, mis on eeltingimuseks toidu kättesaadavust toetava majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutliku kalandussektori loomisele. Mõju hindamine tõestab, et ressursside suhtes püstitatud julged eesmärgid, mis on kooskõlas liidu rahvusvahelise kohustusega saavutada 2015. aastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tase, võivad kalavarude üldist seisukorda märkimisväärselt parandada, mis omakorda aitab saavutada edu majanduses ja sotsiaalvaldkonnas. Mõju hindamise käigus saadud positiivsetes tulemustes rõhutatakse, et ökoloogiline jätkusuutlikkus on eeldus, ilma milleta ei ole võimalik saavutada pikaegset majanduslikku ega sotsiaalset jätkusuutlikkust.

Soovimatu püügi vähendamine, vette tagasi laskmise lõpetamine ning mere ökosüsteemidele avaldatava negatiivse mõju vähendamine koos ettevaatusprintsipi ja ökosüsteemipõhise lähenemisviisi rakendamisega aitab tagada merestrategie raamdirektiiviga ette nähtud merede hea keskkonnaseisundi.

Juurdepääs vetele

Ettepanek kinnitab vetele võrdse juurdepääsu põhimõtet ning kohtleb liidu vetele juurdepääsu omavaid kolmandate riikide laevu võrdselt.

Komisjon teeb ettepaneku pikendada kalapüügi suhtes kuni 12 meremiili kaugusel kaldast kehtivaid piiranguid kuni 2022. aastani. Need piirangud on vähendanud püügikoormust bioloogiliselt kõige tundlikumatel aladel ning aidanud stabiliseerida väikesemahulist rannikupüüki.

Komisjon teeb ettepaneku lisada käesolevale määrusele eripiirangud Assooride, Madeira ja Kanaari saarte lähtejoontest kuni 100 meremiili kaugusele ulatuvate vete kohta, mis on praegu

sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 1954/2003¹². Võttes arvesse nende saarte struktuurset, sotsiaalset ja majanduslikku olukorda ning kohaliku majandustegevuse kaitsmise vajadust, on nimetatud piirangud asutamislepingu artikli 349 valguses õigustatud, sest kaitsevad saari ümbritsevate vete tundlikku bioloogilist seisundit.

Mere bioloogiliste ressursside kaitse

Mere bioloogiliste ressursside kaitse on ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamise üks põhisammas.

Kaitse võtmeelementideks on mitmeaastased majandamiskavad, mille eesmärk on tagada varude majandamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel. Võimaluse korral tuleks need kavad püügipiirkondadel põhinevate kavadega kokku liita, et hõlmata rohkem kalavarusid väiksema arvu kavadega. Kavadega mittehõlmatud varude majandamiseks määrab nõukogu kindlaks selliste varude kalapüügivõimalused ja kasutab ka muid meetmeid.

Ressursside kaitset käsitleva ettepaneku teine põhielement on vette tagasi laskmise tava lõpetamine ja soovimatu püügi vähendamine. Ettepanekus määratletakse kalavarud, mille kogu saak tuleb lossida, ning nähakse ette rakendamise täpne ajaline raamistik ja toetusmeetmed.

Ettepanek hõlmab ka kalanduse suhtes kohaldatavate tehniliste kaitsemeetmete üldpõhimõtteid.

Mitmeaastaste kavade ja tehniliste kaitsemeetmete puhul kavatakse komisjon eemaldada kaasseaduseandjate mikrojuhtimisest. Nimetatud kavasid käsitlevad liidu õigusaktid ja meetmed peavad määratlema vaid kõige olulisema, näiteks reguleerimisala, ülesanded, hindamisel kasutatavad näitajad ja ajalise raamistiku. Komisjoni kavandatud detsentraliseerimine võib lubada liikmesriikidel eesmärkide ja ülesannete täitmiseks vajalikke kaitse- ja tehnilisi meetmeid vastu võtta kaitsepoliitika ühtsustatud meetmete toel. See loob piirkondliku paindlikkuse ja lihtsustab poliitikat. Ettepanek sisaldab sätteid, millega tagatakse, et asjaomaste liikmesriikide võetud meetmed oleksid sobivad ja tõhusad. Komisjoni meetme jaoks on sisse seatud tugimehhanism juhuks, kui liikmesriigid ei jõua kokkuleppele või kui seatud eesmärged ei täideta.

Hädaolukorras võetavaid meetmeid käsitlevad sätted, mida kohaldatakse mere bioloogiliste ressursside ohtusattumise korral kas liikmesriigi taotluse alusel või komisjoni algatusel, on alles jäetud, ning neile on lisatud uus säte liidu keskkonnaalaste õigusaktide kohaste kohustuste kontekstis võetavate kalandusmeetmete kohta. Ettepanekus on liikmesriikidele alles jäetud praegu kehtiv 12 meremiili laiuses vööndis kaitsemeetmete võtmise õigus ja meetmed, mida saab kohaldada üksnes liikmesriikide lipu all sõitvate kalalaevades suhtes.

Juurdepäas ressurssidele

Oluliseks tõukejõuks laevastiku püügivõimsuse kohandamisel on ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kehtestamine. Mõju hindamine on tõestanud, et ülekantavate

¹² Nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1954/2003, mis käsitleb teatavate ühenduse kalastuspiirkondade ja kalavarudega seotud püügikoormuse korraldamist ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 635/95 ja (EÜ) nr 2027/95.

püügikontsessioonide süsteem avaldab tugevat positiivset mõju liigse püügivõimsuse kõrvaldamisele ja kalandussektori majanduslike tulemuste parandamisele.

Ettepanekuga nähakse ette ülekantavate püügikontsessioonide (mis on mõeldud reguleeritud varude püügivõimaluste jaoks) kohustusliku süsteemi rakendamine alates 2014. aastast kõikide laevade suhtes, välja arvatud alla 12-meetrised passiivpüünistega laevad. Tunnistades teatavate väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike eriomadusi ja sotsiaalmajanduslikku haavatavust, jäetakse ülekantavate püügikontsessioonide rakendamisel ülejäänud laevade suhtes valiku tegemise õigus liikmesriikidele. Liikmesriigid võivad reguleerida ülekantavate püügikontsessioonide kasutamist, et tagada tihe side nende ja kalapüügiga tegelevate kogukondade vahel (näiteks piirates ülekantavust laevastikuosade siseselt) ning et vältida spekulierimist. Suhtelise stabiilsuse austamise ja säilitamise eesmärgil võib nende kontsessioonide ülekantavust piirata sama lipu all sõitvate laevadega. Liikmesriigid võivad luua reservi ja kehtestada maksu kontsessioonidele, mida liikmesriigid saavad tavaolukorras tühistada üksnes pärast nende kehtivusaja lõppemist või varase hoiatuse korral.

Püügivõimsuse haldamine

Liikmesriikidele on alles jäetud üldine kohustus kohandada oma laevastiku püügivõimsus kalapüügivõimalustega. Endiselt peetakse vajalikuks laevastiku haldamise põhipoliitikat koos kalalaevade püügivõimsuse ülempiiridega, mille komisjon on iga liikmesriigi jaoks kehtestanud. Ülekantavad püügikontsessioonid kiirendavad laevastiku püügivõimsuse vähendamist ning seetõttu tuleks anda liikmesriikidele õigus vabastada sellise kontsessiooni saanud laevad püügivõimsuse ülempiiride järgimisest. Laevastiku püügivõimsuse vähendamist käsitlevad sätted peavad jääma kehtima kogu perioodiks, mil Euroopa Kalandusfondi tegevusraamistikus saab laevade tegevust riigiabi toel lõpetada. Liikmesriikide ja komisjoni kalalaevastiku registrid tagavad laevastike teavitatud seire ja haldamise.

Kalavarude majandamise teaduslik baas

Usaldusväärsed ja täielikud andmed, mis on vajalikud niihästi teaduslike nõuannete kui ka rakendamise ja kontrolli jaoks, on kalavarude tõrgeteta majandamise seisukohalt väga olulised. Ettepanekuga nähakse ette andmete kogumise, haldamise, kättesaadavuse ja juurdepääsu põhieeskirjad ja kohustused liikmesriikide jaoks ning tagatakse komisjoni juurdepääs andmetele. Peamine põhjus, miks komisjon hakkas nõudma andmete kogumise piirkondlikku kooskõlastamist, oli liikmesriikide andmekogumistegevuse detsentraliseeritud viisil koordineerimise vajadus.

Poliitikaga seotud teadusvaldkondade kvaliteedi, sidususe ja sünergia parandamiseks nähakse ettepanekuga ette ka liikmesriikidele kohustus võtta vastu riiklikud kalandusandmete kogumise ning teadus- ja innovatsioonikavad ning need omavahel kooskõlastada, pidades eelkõige silmas liidu teadus- ja innovatsiooniraamistikku.

Välispoliitika

Ühisesse kalanduspoliitikasse hõlmatud välispoliitika aitab tagada välispoliitiliste eesmärkide kooskõla ühise kalanduspoliitika üldiste põhimõtete ja eesmärkidega. Liit osaleb aktiivselt piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide ning rahvusvaheliste mitmepoolsete organisatsioonide (Ühinenud Rahvaste Organisatsioon, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon) tegevuses, et neid organisatsioone tugevdada ja nende tegevust rahvusvaheliste kalavarude majandamise ja kaitse valdkonnas edendada. Liit toetab parimaid

kättesaadavaid teaduspõhiseid seisukohti, panustamist teaduslike teadmiste arendamisse ja koostööd rahvusvaheliste nõuete järgimise parandamise kontekstis.

Jätkusuutlikel kalanduskokkulepetel põhinevad suhted kolmandate riikidega on veel üks vahend ühise kalanduspoliitika põhimõtete ja eesmärkide rahvusvaheliseks edendamiseks. Jätkusuutlikud kalanduskokkulepped aitavad partnerriigis luua kvaliteetse haldusraamistiku, järgida arengupoliitika eesmärke ja keskenduda ressursside jätkusuutlikule ja läbipaistvale majandamisele, seirele, järelevalvele ja kontrollile. Need lepingud tagavad kalandusressursside kasutamise usaldusväärsete teaduslike nõuannete põhjal ja neis käsitletakse üksnes liigseid varusid, mida partnerriik ise ei suuda või ei taha püüda. Jätkusuutlike kalanduskokkulepete raames hüvitatakse partnerriikidele juurdepääsu lubamine oma kalavarudele, kusjuures partnerriikidele antava rahalise abi eesmärk on neis jätkusuutliku kalanduspoliitika rakendamine.

Vesiviljelus

Ühine kalanduspoliitika peaks toetama keskkonnaalasel, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutliku vesiviljelusmajanduse arendamist. Vesiviljelus toetab toiduga kindlustatust ja majanduskasvu ning töökohtade loomist ranniku- ja maapiirkondades. Märkimisväärset edu on võimalik saavutada juhul, kui liikmesriigid töötavad liidu strateegiliste suuniste põhjal välja riiklikud strateegiakavad, mis aitavad kaasa vesiviljeluse jätkusuutlikule arendamisele talitluspidevuse ning vetele ja muudele aladele juurdepääsu tagamise ning litsentsimisega seotud halduskoormuse kergendamise teel. Vesiviljeluse arendamisel on selge liidu mõõde: riiklikul tasandil tehtavad strateegilised valikud võivad olla olulised naaberliikmesriikide samalaadse arengu jaoks. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalus teada saada, mida teised liikmesriigid kavatsevad edaspidi teha vesiviljeluse arendamiseks oma riigis.

Komisjon leiab, et vesiviljeluse spetsiifilise olemuse tõttu on vaja sellele valdkonnale keskendunud sidusrühmade konsulteerimisorganit ja teeb seetõttu ettepaneku moodustada vesiviljeluse nõuandekomisjon.

Ühine turukorraldus

Ühine turukorraldus peab aitama saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke, võimaldama kalandussektoril kohaldada asjakohasel tasemel ühist kalanduspoliitikat ning tugevdama konkurentsivõimet, eriti tootjate oma.

Kontroll ja jõustamine

Kooskõlas nõukogu määrustega nr 1005/2008 ja nr 1224/2009¹³ vastu võetud uue kontrollisüsteemiga lisatakse ettepanekuga liidu kontrolli- ja jõustamissüsteemi põhielemendid ühise kalanduspoliitika eeskirjadesse. Seoses vette tagasi laskmise vältimiseks kavandatud lossimiskohustuse sätestamisega kaitset käsitlevas ettepaneku osas on komisjon ette näinud seire- ja kontrollikohustused, pidades eriti silmas kalanduse täielikku

¹³ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapiügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006.

dokumenteerimist ja jätkusuutlikku kalapüüki toetavate uute kalanduskontrolli tehnikate katseprojekte.

Finantsvahendid

Kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist võidakse toetada rahalise abiga ning ettepanekuga on ette nähtud tingimused, millele nõuete järgimise parandamiseks antav liidu rahaline abi peab vastama. Rahalise abi saamine on seatud sõltuvusse nõuete järgimisest ning seda põhimõtet kohaldatakse nii liikmesriikide kui ka ettevõtjate suhtes. Kui liikmesriigid nõudeid ei järgi, võidakse liidu rahalise abi andmine katkestada, peatada või teha finantskorrektsioon. Ettevõtjate toime pandud tõsiste rikkumiste eest võidakse keelata juurdepääs rahalisele abile või seda vähendada. Lisaks kohustab ettepanek liikmesriike rahalise abi andmisel arvesse võtma ettevõtjate käitumist lähiminevikus (eeskätt tõsiste rikkumiste puudumist).

Nõuandekomisjonid

Komisjon teeb ettepaneku konsolideerida ja võimaluse korral laiendada ühise kalanduspoliitika raames moodustatud piirkondlike nõuandekomisjonide tegevuse raames saadud kogemusi. Kuna osal neist komisjonidest ei ole piirkondlikku iseloomu ega piiranguid, tuleks seitse olemasolevat komisjoni ümber nimetada nõuandekomisjonideks ning luua vesiviljeluse nõuandekomisjon. Musta mere erilisi omadusi arvesse võttes – suletud merebasseini jagatakse nelja riigiga, kes ei kuulu ELi – ning arvestades käimasolevaid arutelusid kõigi ELi mittekuuluvate Musta mere riikidega, kavatses komisjon luua 2015. aastaks Musta mere nõuandekomitee, et nõustada kalakaitsepoliitika küsimustes ning ergutada koostööd Rumeenia, Bulgaaria ja nendega merebasseini jagavate naabrite vahel.

Lõppsätted

Lõpuosas sätestatakse volituste komisjonile delegeerimise valdkonnad ning nende kasutamine, tühistamine ja vaidlustamine; samuti käsitletakse selles osas kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee loomisega seotud rakendusakte. Tehakse ka ettepanek asjakohaste kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamise ja/või muutmise kohta.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

ühise kalanduspoliitika kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹⁴,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁵,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2371/2002¹⁶ kehtestati ühenduse süsteem kalavarude kaitsmiseks ja säästvaks kasutamiseks ühise kalanduspoliitika raames.
- (2) Ühise kalanduspoliitika reguleerimisala laieneb mere bioloogiliste ressursside kaitsele, majandamisele ja kasutamisele. Lisaks laieneb ühise kalanduspoliitika reguleerimisala seoses selle eesmärgi toetavate turu- ja finantsmeetmetega magevee bioloogilistele ressurssidele ja vesiviljelusele, samuti kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemisele ja turustamisele, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või liidu vetes, k.a kalalaevadel, mis sõidavad kolmanda riigi lipu all ja on seal registreeritud kantud, või Euroopa Liidu kalalaevadel või kui seda teevad liikmesriikide kodanikud, ilma et see piiraks lipuriigi esmavastutust ning järgides ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 117 sätteid.
- (3) Ühine kalanduspoliitika peaks tagama pikaajaliste jätkusuutlike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste toetamise kalapüügi ja vesiviljelustegevuste kaudu. Lisaks peaks ühine kalanduspoliitika toetama tootlikkuse kasvu, kalandussektoris tegutsejate rahuldavat elatustaset, stabiilseid turgusid, tagama ressursside kättesaadavuse ning tarnete jõudmise tarbijani mõistliku hinna eest.

¹⁴ ELT

¹⁵ ELT

¹⁶ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

- (4) Liit on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguste konventsiooni (UNCLOS)¹⁷ lepinguosaline ning ta on ratifitseerinud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguste konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 4. augusti 1995. aasta rakenduskokkuleppe (ÜRO kalavarude kokkulepe)¹⁸. Ta on ka heaks kiitnud ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni 24. novembri 1993. aasta kokkuleppe, millega edendatakse rahvusvaheliste kaitse- ja majandamismeetmete järgmist avamerekalalaevadel (FAO meetmete järgimise kokkulepe)¹⁹. Nende rahvusvaheliste õigusaktide sätetes on olulisel kohal kaitsekohustused, sh kaitse- ja majandamismeetmete võtmise kohustused, mille eesmärk on säilitada või taastada mereressursid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel niihästi riikliku jurisdiktsiooni alla kuuluvates merepiirkondades kui ka avamerel ning teha sel eesmärgil koostööd muude riikidega; samuti kohustused, mis on seotud ettevaatusprintsipi ulatusliku kohaldamisega kalavarude kaitse, majandamise ja kasutamise suhtes ning kaitse- ja majandamismeetmete järgimise tagamisega juhul, kui mereressursid asuvad erineva õigusliku seisundiga merepiirkondades, ning merede muu õiguspärase kasutamisega seotud kohustused. Ühine kalanduspoliitika peaks toetama nimetatud rahvusvaheliste õigusaktidega liidule pandud kohustuste täitmist. Liikmesriigid peaksid ühise kalanduspoliitika raames kaitse- ja majandamismeetmeid vastu võttes tegutsema täielikus kooskõlas eespool osutatud rahvusvahelistest õigusaktidest tulenevate rahvusvaheliste kaitse- ja koostöökohustustega.
- (5) Johannesburgis 2002. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel kohustusid Euroopa Liit ja tema liikmesriigid võitlema mitmete kalavarude jätkuva vähenemise vastu. Seetõttu tuleks liidul täiustada oma ühist kalanduspoliitikat, seades selle prioriteediks mere bioloogiliste ressursside kasutamistasemete tagamine, mis võimaldaksid varusid taastada ja hoida tasemel, mis kindlustaks püütavate varude populatsioonide maksimaalse jätkusuutliku saagikuse aastaks 2015. Teadusliku teabe vähesuse puhul võib osutada vajalikuks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse asendajate kasutamine.
- (6) Kalanduse ülesanded on sätestatud bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalisriikide konverentsi otsuses aastaid 2011–2020 hõlmava bioloogilise mitmekesisuse strateegilise kava²⁰ kohta, ühine kalanduspoliitika peaks tagama sidususe Euroopa Ülemkogu poolt heaks kiidetud bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidega²¹ ning komisjoni teatises „Meie elukindlustus, meie looduslik kapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020”²² ette nähtud ülesannetega, olles eelkõige suunatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamisele aastaks 2015.
- (7) Mere bioloogiliste ressursside jätkusuutlik kasutamine peaks põhinema asutamislepingu artikli 191 lõike 2 esimeses lõigus osutatud ettevaatusprintsipi rakendamisel.

¹⁷ EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1.

¹⁸ EÜT L 189, 3.7.1998, lk 14.

¹⁹ EÜT L 177, 16.7.1996, lk 24.

²⁰ Bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalisriikide konverentsi otsus X/2.

²¹ Euroopa Ülemkogu järeldused EU CO 7/10, 26. märts 2010.

²² KOM(2011) 244.

- (8) Ühine kalanduspoliitika peaks toetama merekeskkonna kaitset, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv)) artikli 1 lõikes 1²³.
- (9) Kalavarude majandamises tuleks kasutusele võtta ökosüsteemipõhine lähenemisviis, püügitegevuse keskkonnamõjusid tuleks piirata ning soovimatu püük tuleks vähendada miinimumini ja järk-järgult lõpetada.
- (10) Hea juhtimistava põhimõtete järgimine ühises kalanduspoliitikas on oluline. Need põhimõtted hõlmavad otsuste tegemist parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, sidusrühmade laiaulatuslikku kaasamist ja perspektiivide pikaajalisust. Ühise kalanduspoliitika edukas juhtimine sõltub ka liidu, riikide, piirkondlike ja kohalike tasandite kohustuste täpsest määratlemisest ning kokkusobivusest ja sidususest liidu muude poliitikate raames võetavate meetmetega.
- (11) Ühine kalanduspoliitika peaks võimaluse korral igati arvestama loomatervishoiu, loomade heaolu ning toidu ja sööda ohutusega.
- (12) Ühise kalanduspoliitika rakendamisel tuleks arvesse võtta selle vastastoimet muude merendusvaldkondadega, mis sisalduvad integreeritud merepoliitikas,²⁴ tunnistades, et kõik Euroopa ookeanide ja meredega seotud küsimused on omavahel seotud, sh ka mereala ruumiline planeerimine. Läänemerd, Põhjamerd, Keldi merd, Biskaia lahte ja Ibeeria rannikut, Vahe- ja Musta mere merepiirkondi hõlmavate mitmesuguste valdkondlike poliitikate sidusus ja integratsioon tuleks tagada nende juhtimise kaudu.
- (13) Liidu kalalaevadel peaks olema võrdne juurdepääs liidu vetele ja varudele, mille suhtes kohaldatakse ühise kalanduspoliitika eeskirju.
- (14) Praegu kehtivad eeskirjad, millega piiratakse juurdepääsu kalavarudele liikmesriikide 12 meremiili laiuses vööndis, on toiminud rahuldavalt ning soodustanud kalavarude kaitset, piirates püügikoormust liidu vete kõige tundlikumas osas. Need eeskirjad on alles hoidnud ka traditsioonilised püügitegevused, millest sõltub väga suurel määral teatavate rannikukogukondade sotsiaalne ja majanduslik areng. Nimetatud eeskirjade kohaldamist tuleks seetõttu jätkata.
- (15) Erikaitse alla tuleks jätta mere bioloogilised ressursid Assooride, Madeira ja Kanaari saarte ümbruses, sest need aitavad säilitada nimetatud saarte kohalikku majandust ja avaldavad mõju saarte struktuurilisele, sotsiaalsele ja majanduslikule olukorrale. Seetõttu peaksid alles jääma piirangud, mille kohaselt võivad teatavaid püügitegevusi kõnealustes vetes teostada üksnes Assooride, Madeira ja Kanaari saarte sadamates registreeritud kalalaevad.
- (16) Mere bioloogiliste ressursside säästva kasutamise eesmärki on võimalik tõhusamalt saavutada, kui kalavarude majandamises kasutatakse mitmeaastast lähenemisviisi,

²³ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

²⁴ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika kohta, KOM(2007) 575 (lõplik).

mille puhul peetakse esmatähtsaks erinevate püügikohtade eripära kajastavate mitmeaastaste kavade kehtestamist.

- (17) Mitmeaastased kavad peaksid võimaluse korral hõlmama mitmesuguseid kalavarusid, kui neid varusid kasutatakse ühiselt. Mitmeaastased kavad peaksid looma aluse kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisele ja neis tuleks sätestada asjaomaste varude ja mere ökosüsteemide jätkusuutliku kasutamise koguseliselt mõõdetavad ülesanded, määratledes selgelt ajalised raamid ja kaitsemehhanismid ettenägematute arengute puhuks.
- (18) Vaja on meetmeid, mis aitaksid langetada praegust soovimatu püügi ja vette tagasi laskmise kõrget taset ja kaotaksid need hoopis. Seda seetõttu, et soovimatu püük ja vette tagasi laskmine on tõsine varude raiskamine, millel on negatiivne mõju mere bioloogiliste ressursside ja mere ökosüsteemide jätkusuutlikule kasutamisele ning kalanduse finantsalasele elujõulisusele. Kõikide majandatavate kalavarude suhtes, mis on püütud liidu vetes või liidu laevadega, tuleks kehtestada lossimiskohustus ja seda järk-järgult rakendada.
- (19) Ettevõtja ei tohiks saada soovimatu saagi lossimisest täieulatuslikku majandustulu. Kalavarude kaitse seisukohalt alamõõduliseks liigitatud lossitud kalasaagi kasutus peaks olema piiratud ning seda ei tohiks müüa inimtoiduks.
- (20) Kalavarude kaitse eesmärgil tuleks teatavatele tehnilistele meetmetele kehtestada selged eesmärgid.
- (21) Kalavarudele, millede suhtes ei ole kehtestatud mitmeaastaseid kavasid, tuleks kehtestada maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavad kasutusmäärad saagi ja/või püügikoormuse piirnormide kasutuselevõtu teel.
- (22) Pidades silmas kalanduse ebakindlat majanduslikku seisundit ning teatavate rannikuäärsete kogukondade sõltuvust kalapüügist, on vaja tagada püügitegevuse suhteline stabiilsus püügivõimaluste eraldamise läbi liikmesriikidele, kusjuures aluseks võetakse iga liikmesriigi prognoositav osa varudest.
- (23) Selline püügitegevuse suhteline stabiilsus, mis on olemas varude bioloogilise seisundi ajutisusest, peaks kaitsma kalandusest ja sellega seotud tegevusaladest suuresti sõltuvate piirkondade kohaliku elanikkonna erivajadusi, nagu on otsustatud nõukogu 3. novembri 1976. aasta resolutsioonis, milles käsitletakse alates 1. jaanuarist 1977 ühenduses moodustatava 200 meremiili laiuse kalastusvööndi teatavaid välisaspekte,²⁵ ja eelkõige selle VII lisas. Seetõttu tuleb eesmärgiks seatud suhtelist stabiilsust mõista selles tähenduses.
- (24) Liikmesriikidel peaks olema võimalik esitada komisjonile põhjendatud taotlusi meetmete väljatöötamiseks ühise kalanduspoliitika raames, mis aitaksid liikmesriikidel vastu võtta meetmeid oma kohustuste täitmiseks, mis seoses erikaitsealadega on sätestatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta)²⁶ artiklis 4 ja nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse

²⁵ EÜT C 105, 7.5.1981, lk 1.

²⁶ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

kohta)²⁷ artiklis 6 ning seoses merekaitsealadega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv))²⁸ artikli 13 lõikes 4.

- (25) Komisjon peaks suutma vastu võtta erakorralisi meetmeid kalapüügist tulenevate tõsiste ohtude puhul, mis ohustavad mere bioloogiliste ressursside kaitset või mere ökosüsteemi, ja nõuavad viivitamatut tegutsemist.
- (26) Ühise kalanduspoliitika rakendamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik vastu võtta kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mis aitaksid neil poliitika elluviimisel paremini arvesse võtta konkreetsete kalapüügipiirkondade tegelikke olusid ja eripära ning suurendaksid poliitikast kinnipidamist.
- (27) Liikmesriikidel peaks olema lubatud oma 12 meremiili laiuses vööndis vastu võtta kõik liidu kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitse- ja majandamismeetmed juhul, kui kohaldatavad meetmed ei ole liidu muude liikmesriikide kalalaevade suhtes diskrimineerivad ja kui kohaldamisele on eelnenud nõustamine ning kui liit ei ole vastu võtnud kõnealuses 12 meremiili laiuses vööndis kaitset ja majandamist käsitlevaid erimeetmeid.
- (28) Liikmesriikidel peaks olema lubatud vastu võtta liidu vete kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevaid meetmeid, mida nad kohaldavad üksnes oma lipu all sõitvate liidu kalalaevade suhtes.
- (29) Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi, mis hõlmab enamikku ühise kalanduspoliitika kohaselt majandatavatest kalavarudest, tuleks rakendada hiljemalt 31. detsembriks 2013 kõikide 12-meetrise ja pikemate kalalaevade suhtes ning kõikide muude veetavate püünistega püüdvate laevade suhtes. Liikmesriigid võivad ülekantavatest püügikontsessioonidest vabastada kuni 12-meetri pikkused laevad, v.a veetavaid püüniseid kasutavad laevad. Selline süsteem peaks aitama kaasa kalandussektori algatatud kalalaevastike vähendamisele, lisaks peaks see parandama majandustulemusi, andes samal ajal liikmesriigile tema iga-aastaste kalapüügivõimaluste jaoks õiguskindla ja tema ainupädevusse kuuluva ülekantava püügikontsessiooni. Kuna mere bioloogilised ressursid on ühisvara, peaksid ülekantavad püügikontsessioonid andma liikmeriikidele üksnes iga-aastastest kalapüügivõimalustest osasaamise õiguse, mida saaks kehtestatud eeskirjade kohaselt tühistada.
- (30) Kalapüügivõimaluste haldamise detsentraliseerimiseks koos kalandusvaldkonna vastutuse suurendamisega ja selle tagamiseks, et kalandusvaldkonnas tegutsemise lõpetanud kalurid ei vajaks toimetulekuks ühise kalanduspoliitika raames antavat riiklikku rahalist abi, peaksid püügikontsessioonid olema ülekantavad ja renditavad.
- (31) Mõningate väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike eriomadused ja sotsiaalmajanduslik haavatavus õigustavad ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kohaldamist üksnes suurte laevade suhtes. Ülekantavate

²⁷ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

²⁸ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

püügikontsessioonide süsteemi tuleks kasutada kalavarude puhul, mille püüdmiseks on eraldatud kalapüügivõimalused.

- (32) Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemist väljaspool tegutsevate liidu kalalaevade suhtes peaks olema lubatud kohaldada erimeetmeid, et võrdsustada liidu kalalaevade arv kättesaadavate varudega. Nende meetmetega määratakse kindlaks kohustuslikud laevastiku püügivõimsuse ülempiirid ja kehtestatakse riiklikud laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise kavade seoses Euroopa Kalandusfondi raames riigiabi toel tegevuse lõpetamisega.
- (33) Liikmesriigid peaksid registreerima minimaalsed andmed nende lipu all sõitvate liidu kalalaevade omaduste ja tegevuse kohta. Need andmed tuleks komisjonile kättesaadavaks muuta, et komisjon saaks teostada liikmesriikide laevastike suuruse seiret.
- (34) Kalavarude majandamiseks parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal on vaja ühtlustatud, usaldusväärseid ja täpseid andmekogumeid. Seetõttu peaksid liikmesriigid koguma andmeid laevastike ja nende püügitegevuse kohta, eriti bioloogilisi andmeid püügi, sealhulgas ka vette tagasi laskmise kohta ning teavet kalavarusid käsitlevate uuringute ja püügitegevuse võimaliku mõju kohta mere ökosüsteemile.
- (35) Koguda tuleks ka kalandussektoris, vesiviljeluses ning kalandus- ja vesiviljelustooteid töötlevas tööstuses tegutsevate ettevõtjate majanduslikku hindamist hõlbustavaid ning nende tööstusharude tööhõivealaseid suundumusi kirjeldavaid andmeid.
- (36) Liikmesriigid peaksid haldama kogutud andmeid liidu mitmeaastase kava alusel, muutes need kättesaadavaks teaduslike andmete lõppkasutajatele. Liikmesriigid peaksid andmete kogumise kooskõlastamiseks tegema omavahel koostööd. Liikmesriigid peaksid andmete kogumisel tegema vajaduse korral koostööd sama merepiirkonna kolmandate riikidega.
- (37) Poliitikale orienteeritud kalandusteadust tuleks tugevdada kalanduse teaduslike andmete kogumisega riiklikul tasemel, teadusuuringute ja innovatsiooni kavade, mis on kooskõlastatud muude liikmesriikidega, ning liidu teadusuuringuid ja innovatsiooni käsitlevate raamdokumentidega.
- (38) Liit peaks edendama ühise kalanduspoliitika eesmärgi rahvusvahelisel tasandil. Selleks peaks liit tegema jõupingutusi rahvusvaheliste kalavarude kaitse ja majandamise piirkondlike ja rahvusvaheliste organisatsioonide toimivuse parandamiseks, edendades teaduspõhiste otsuste vastuvõtmist, nõuete järgimise parandamist, läbipaistvuse ja sidusrühmade osalemise suurendamist ning võideldes ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga.
- (39) Jätksuutlike kalanduskokkulepete sõlmimine kolmandate riikidega peaks tagama, et liidu kalapüük kolmanda riigi vetes põhineb parimatel kättesaadavatel teadusnõuannetel ja tagab mere bioloogiliste ressursside jätkusuutliku kasutamise. Need lepingud, milles nähakse ette juurdepääsuõigus vastutasuks liidu rahalise toetuse eest, peaksid aitama luua kvaliteetse majandamisraamistikku, mis tagaks eelkõige tõhusate seire-, kontrolli- ja järelevalvemeetmete võtmise.

- (40) Inimõiguste klausli sisseviimine jätkusuutlikesse kalanduskokkulepetesse peaks toimuma täielikus kooskõlas liidu arengupoliitika üldiste eesmärkidega.
- (41) Jätkusuutlike kalanduskokkulepete oluliseks elemendiks peaks olema inimõiguste ülddeklaratsioonis ja muudes asjakohastes rahvusvahelistes inimõigusi käsitlevates dokumentides sätestatud demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamine ning seda tuleks reguleerida inimõigusi käsitlevas erisättes.
- (42) Vesiviljelus peaks toetama toidu jätkusuutlikku tootmist kogu liidu piires, tagades pikaajalise toiduga kindlustatuse Euroopa kodanikele ning toetades kogu maailmas üha kasvavat nõudlust veeandide järele.
- (43) Komisjoni poolt 2009. aastal vastu võetud Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegias,²⁹ mida tervitas ja toetas nõukogu ning mille kiitis heaks Euroopa Parlament, viidati vesiviljeluse jätkusuutliku arengu aluseks oleva ühtlustatud raamistiku loomise ja edendamise vajadusele.
- (44) Ühine kalanduspoliitika peaks toetama aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu Euroopa 2020. aasta strateegiat ning aitama saavutada nimetatud strateegias³⁰ kavandatud eesmärgid.
- (45) Liidus mõjutavad vesiviljelust väga erinevad riigipiire ületava mõjuga tingimused, sealhulgas lubade väljastamine ettevõtjatele, ning seetõttu tuleks välja töötada liidu strateegilised suunised riiklike strateegiate koostamise kohta, mis toetaksid arendustegevust ja innovatsiooni ning ergutaksid majanduslikku aktiivsust, tegevuste mitmekesistamist ja parandaksid elukvaliteeti ranniku- ja maapiirkondades, samuti tuleks välja töötada mehhanismid talitluspidevuse, liidu vetele ja muudele aladele juurdepääsu ning litsentsimisega seotud halduskoormuse kergendamise alase teabe ja parimate tavade vahetamiseks liikmesriikide vahel riiklike meetmete kooskõlastamise avatud meetodi abil.
- (46) Vesiviljeluse spetsiifilisuse tõttu on vaja nõuandekomisjoni, kes konsulteeriks sidusrühmadega vesiviljelust mõjutada võivates liidu poliitika küsimustes.
- (47) Liidu kalandus- ja vesiviljelussektori konkurentsivõimet on vaja tugevdada ning sektori tootmis- ja turustustegevuse juhtimine vajab lihtsustamist; kalandus- ja vesiviljelustoodete ühine turukorraldus peaks tagama ühtlustatud raamistiku kõigile liidus turustatavatele kalandus- ja vesiviljelustoodetele, võimaldama tarbijatel teha teadlikumaid valikuid ning toetama vastutustundlikku tarbimist, samuti peaks see parandama majandusalast teavet ning arusaamist liidu turgude toimimisest kogu tarneahela ulatuses.
- (48) Ühise turukorralduse rakendamine peaks toimuma kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, eriti kui need tulenevad Maailma Kaubandusorganisatsiooni sätetest. Ühises kalanduspoliitikas edu saavutamine nõuab kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise tõhusat süsteemi, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi. Liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteem peaks vastama ühise kalanduspoliitika eeskirjadele.

²⁹ KOM(2009) 162 (lõplik).

³⁰ KOM(2010) 2020 (lõplik).

- (49) Liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteemi raames tuleks edendada kaasaegsete tehnoloogiate kasutamist. Liikmesriikidel või komisjonil peaks olema võimalus läbi viia uute kontrollitehnikate ja andmehaldussüsteemide katseprojekte.
- (50) Selleks, et tagada asjaomaste ettevõtjate kaasamine liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteemi, peaks liikmesriikidel olema õigus nõuda, et nende lipu all sõitvate 12-meetriste ja pikemate liidu kalalaevade kalalaevatunnistuste omanikud osaleksid proportsionaalselt süsteemi käigushoidmisega seotud kulude katmises.
- (51) Liikmesriigid ei suuda piisavalt täita ühise kalanduspoliitika eesmärke kalandussektori ja selle juhtimise arendamises tekkivate probleemide ning liikmesriikide rahaliste vahendite piiratuse tõttu. Seetõttu tuleks nende eesmärkide saavutamist toetada liidu mitmeaastase rahalise abi andmisega ühise kalanduspoliitika prioriteetsetele valdkondadele.
- (52) Liidu rahalise abi saamine peaks sõltuma sellest, kas liikmesriigid ja ettevõtjad järgivad ühist kalanduspoliitikat. Seega, kui liikmesriigid ei ole järginud ühise kalanduspoliitika eeskirju või kui ettevõtjad on neid eeskirju tõsiselt rikkunud, sellise rahalise abi andmine katkestatakse või peatatakse või korrigeeritakse selle andmist.
- (53) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisel on andnud häid tulemusi dialoogi pidamine sidusrühmadega. Võttes arvesse tingimuste erinevust liidu vetes ja ühise kalanduspoliitika suunatust piirkonnastumisele, peaksid nõuandekomisjonid tegutsema selle nimel, et kasutada ühises kalanduspoliitikas ära kõikide sidusrühmade teadmised ja kogemused.
- (54) Näib asjakohane, et komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte uue nõuandekomisjoni loomiseks ning olemasolevate nõuandekomisjonide pädevusvaldkondade muutmiseks, võttes eelkõige arvesse Musta mere erilisi omadusi.
- (55) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleks anda komisjonile volitus võtta asutamislepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte kalandusega seotud meetmete määratlemiseks, et leevendada püügitegevuse mõju kaitsealustes eripiirkondades; kogu püütud saagi lossimise nõude kohandamist, et viia see kooskõlla liidu rahvusvaheliste kohustustega; kohustuste täitmatajätmise korral mitmeaastaste kavade või tehniliste meetmete raames võetavaid kaitsemeetmeid; laevastike püügivõimsuste ülempiiride ümberarvutamist; liidu kalalaevade omaduste ja tegevuse kohta esitatavate andmete kindlaksmääramist; uute kontrollitehnikate ja andmehaldussüsteemide katseprojektide läbiviimise eeskirjade koostamist ja III lisas muudatuste tegemist nõuandekomisjonide pädevusvaldkondade kindlaksmääramise ning nende koosseisu ja toimimise kohta.
- (56) On eriti oluline, et komisjon viiks delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ette valmistades läbi asjakohaseid konsulteerimisi, sealhulgas ka ekspertide tasemel.
- (57) Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide üheaegse, õigeaegse ja asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (58) Komisjonile tuleks anda rakendusvolitused, et tagada ühesugused tingimused tehniliste operatiivnõuete rakendamiseks kalalaevastiku registrite ja kalavarude

majandamisega seotud erinevate andmeedastusvõimaluste järgimisel. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes³¹.

- (59) Ühise kalanduspoliitika põhieesmärgi saavutamiseks, milleks on kalandus- ja vesiviljelussektoritele pikaajsete jätkusuutlike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste loomine ning toiduvarude kättesaadavuse toetamine, on mere bioloogiliste ressursside kaitse ja kasutamise eeskirjade kehtestamine vajalik ja asjakohane.
- (60) Euroopa Liidu asutamislepingu artikliga 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.
- (61) Nõukogu 19. juuli 2004. aasta otsus (EÜ) nr 585/2004/EÜ (millega asutatakse ühise kalanduspoliitika raames piirkondlikud nõuandekomisjonid)³² tuleks tunnistada kehtetuks kohe pärast käesoleva määruse kohaste eeskirjade jõustumist.
- (62) Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 (kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta)³³ tuleks tunnistada kehtetuks, kuid seda tuleks jätkuvalt kohaldada riiklike kavade suhtes, mis on vastu võetud aastate 2011–2013 andmete kogumise ja haldamise eesmärgil.
- (63) Nõukogu määruses (EÜ) nr 2371/2002 tehtavate muudatuste arvu ja olulisuse tõttu tuleks kõnealune määrus tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 **Reguleerimisala**

- 1. Ühine kalanduspoliitika hõlmab:
 - (a) mere bioloogiliste ressursside kaitset, majandamist ja kasutamist ning
 - (b) magevee bioloogilisi ressursse, vesiviljelust ning kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemist ja turustamist ühist kalanduspoliitikat toetavate turu- ja finantsmeetmete abil.

³¹ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

³² ELT L 256, 3.8.2004, lk 17.

³³ ELT L 60, 53.3.2008, lk 1.

2. Ühine kalanduspoliitika hõlmab lõikes 1 osutatud tegevusi juhul, kui neid teostatakse:
 - (a) liikmesriikide territooriumil või
 - (b) liidu vetes, sh kolmanda riigi lipu all sõitvates või seal registreeritud kalalaevadel, või
 - (c) liidu kalalaevadel liidu vetest väljaspool või
 - (d) liikmesriikide kodanike poolt, ilma et see piiraks lipuriigi esmavastutust.

Artikkel 2 **Üldeesmärgid**

1. Ühine kalanduspoliitika tagab pikaajaliste jätkusuutlike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste loomise ja toiduarude kättesaadavuse toetamise kalapüügi ja vesiviljeluse abil.
2. Ühise kalanduspoliitika puhul kohaldatakse kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ning selle eesmärk on tagada 2015. aastaks, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid.
3. Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et piirata kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatavat mõju.
4. Ühine kalanduspoliitika hõlmab liidu keskkonnavalastes õigusaktides esitatud nõudeid.

Artikkel 3 **Erieesmärgid**

Artiklis 2 sätestatud üldeesmärkide saavutamiseks peab üldine kalanduspoliitika eelkõige:

- (a) kaotama kaubanduslike kalavarude soovimatu püügi ja kindlustama järk-järgult kõikide püütud kalavarude lossimise;
- (b) looma tingimused tõhusaks kalapüügiks majanduslikult elujõulise ja konkurentsivõimelise kalamajanduse raames;
- (c) edendama liidu tegevust vesiviljeluse valdkonnas, et toetada toiduga kindlustatust ning tööhõivet ranniku- ja maapiirkondades;
- (d) toetama rahuldava elatustaseme saavutamist inimeste hulgas, kes sõltuvad kalapüügist;
- (e) võtma arvesse tarbijate huvisid;

- (f) tagama süsteemse ja ühtlustatud andmete kogumise ja haldamise.

Artikkel 4

Hea valitsemistava põhimõtted

Ühises kalanduspoliitikas juhindutakse järgmistest hea valitsemistava põhimõtetest:

- (a) kohustuste selge määratlemine liidu, riigi, piirkondlikul ja kohalikul tasandil;
- (b) meetmete kehtestamine parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal;
- (c) pikaajaline tegutsemisperspektiiv;
- (d) sidusrühmade laialdane kaasamine poliitika kõikidel etappidel kontseptsioonist kuni meetmete rakendamiseni;
- (e) lipuriigi esmavastutus;
- (f) kooskõla integreeritud merenduspoliitikaga ja Euroopa Liidu muude poliitikatega.

Artikkel 5

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „liidu veed” – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a asutamislepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;
- „mere bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad merevees elavad liigid, sealhulgas anadroomsed ja katadroomsed liigid nende elutsükli kõikide etappide ajal;
- „magevee bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad magevees elavad liigid;
- „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside kasutamiseks ärilistel eesmärkidel;
- „liidu kalalaev” – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
- „maksimaalne jätkusuutlik saagikus” – suurim saak, mida võib kalavarust määramata aja jooksul välja püüda;
- „ettevaatusprintsip kalavarude majandamisel” – piisava teadusinfo puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmed sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks;
- „ökosüsteempõhine lähenemisviis kalavarude majandamisele” – lähenemisviis, millega kindlustatakse, et vee elusressurssidest saadakse suurt kasu, samas kui

kalapüügi otsene ja kaudne mõju mere ökosüsteemidele on nõrk ega kahjusta nende toimimist, mitmekesisust ega terviklikkust tulevikus;

- „kalastussuremus” – teataval ajavahemikul väljapüütud varude ja kalanduses sama ajavahemiku jooksul kasutada olevate keskmiste varude suhe;
- „varu” – eristavate tunnustega mere bioloogiline ressurss teatavas majandamispiirkonnas;
- „püügi piirnorm” – koguseline piirnorm kalavaru või kalavarude rühma lossimiseks teataval ajavahemikul;
- „kaitse piirväärtused” – kalavaru populatsiooni parameetrite (biomass või kalastussuremus) väärtused, mida kasutatakse kalavarude majandamisel, näiteks lubatava bioloogilise riski või soovitud saagikustaseme kindlaksmääramisel;
- „ettevaatusabinõu” – ettevaatusmeede, mis on mõeldud soovimatu asjade käigu vältimiseks või kaitseks selle eest;
- „tehnilised meetmed” – meetmed, millega reguleeritakse väljapüügi liigilist koostist ja suuruse järgi jaotumist ning kalapüügi mõju ökosüsteemi osadele, nähes ette tingimused, millele püüniste kasutamine ja struktuur peavad vastama, ning piiravad juurdepääsu püügipiirkondadele;
- „kalapüügivõimalus” – koguseliselt kindlaksmääratud kalapüügiõigus, väljendatuna saagis ja/või püügikoormuses, ja sellega funktsionaalselt seotud tingimused, mis on vajalikud nende koguseliseks määratlemiseks teataval tasemel;
- „püügikoormus” – kalalaeva mahutavuse ja aktiivsuse näitaja; kalalaevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;
- „ülekantavad püügikontsessioonid” – tühistatav kasutamiseõigus teatavale osale kalapüügivõimalustest, mis on liikmesriigile eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006³⁴ artikli 19 kohaselt liikmesriigi poolt kehtestatud majandamiskavadega ette nähtud ning mida õiguse omanik tohib edasi anda teistele ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele;
- „individuaalne kalapüügivõimalus” – liikmesriigi ülekantava püügikontsessiooni omanikule igal aastal eraldatud kalapüügivõimalus, mis moodustab proportsionaalse osa sellele liikmesriigile eraldatud kalapüügivõimalustest;
- „püügivõimsus” – laeva tonnaaž brutoregistertonnis (GT) ja võimsus kilovattides (kW), nagu on määratletud nõukogu määruse (EMÜ) nr 2930/86³⁵ artiklites 4 ja 5;
- „vesiviljelus” – veeorganismide kasvatamine või viljelemine võtete abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas ulatuses, kui looduslik keskkond seda võimaldab; veeorganismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara

³⁴ ELT L 409, 30.12.2006, lk 11.

³⁵ EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1.

- hulka kogu kasvatus- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;
- „kalalaevatunnistus” – tunnistus määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 9 määratletud tähenduses;
 - „kalapüügiluba” – luba määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 10 määratletud tähenduses;
 - „kalapüük” – oma looduslikus keskkonnas elavate veeorganismide varumine või püük või mis tahes vahendi tahtlik kasutamine selliseks varumiseks või püügiks;
 - „kalandustooted” – mis tahes kalapüügitegevuse abil saadud veeorganismid;
 - „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on sellise ettevõtte käitaja või omanik, mille tegevus on seotud kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga;
 - „tõsine rikkumine” – nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 42 lõikes 1 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 90 lõikes 1 määratletud rikkumine;
 - „teaduslike andmete lõpptarbija” – asutus, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu;
 - „lubatud kogupüügi ülejääk” – lubatud kogupüügi see osa, mille väljapüüdmiseks ei jätku rannikuriigil püügivõimsust;
 - „vesiviljelustooted” – mis tahes vesiviljelustegevuse abil saadud veeorganismid oma elutsükli mis tahes etapil;
 - „kudekarja biomass” – määratud aja jooksul sigimises osalevate teatavasse kalavarusse kuuluvate kalade (sealhulgas isas- ja emaskalad ja poegimise teel paljunevad kalad) hinnanguline mass;
 - „mitme liigiga püügipiirkonnad” – püügipiirkonnad, mille püügalal leidub rohkem kui ühte liiki kalu ning mis on tundlikud püünistega püügi suhtes;
 - „säätva kalanduse kokkulepped” – teise riigiga sõlmitud rahvusvahelised lepingud, mille eesmärk on saada vastutasuks liidu rahalise hüvitise eest juurdepääs varudele või vetele.

II OSA JUURDEPÄÄS VETELE

Artikkel 6

Vetele juurdepääsu üldeeskirjad

1. Liidu kalalaevadel on vetele ja varudele võrdne juurdepääsuõigus kõikides liidu vetes, v.a lõigetes 2 ja 3 nimetatud veed, mille suhtes kohaldatakse III osa kohaselt vastu võetud meetmeid.

2. Liikmesriikidel on oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates, lähtejoonest kuni 12 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki sellistel kalalaevadel, kes tavapäraselt püüavad kala kõnealustele vetele lähedase ranniku sadamatest, ilma et see piiraks kokkuleppeid, mis on sõlmitud muude liikmesriikide lipu all sõitvate liidu kalalaevade vahel olemasolevate naabersuhete raames, ning I lisas esitatud korda, millega kehtestatakse igale liikmesriigile geograafilised vööndid muude liikmesriikide rannikuvetes, kus püügitegevus toimub, ning määratakse liigid, mida nimetatud tegevus hõlmab. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt kehtestatud piirangutest.
3. Asjaomastel liikmesriikidel on Assooride, Madeira ja Kanaari saarte lähtejoonest kuni 100 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki kalalaevadel, mis on registreeritud nende saarte sadamates. Neid piiranguid ei kohaldata liidu laevade suhtes, mis tegutsevad traditsiooniliselt neis vetes, kui nimetatud laevad ei ületa seal tavapäraselt rakendatavat püügikoormust. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt seatud piirangutest.
4. Sätted, millega kehtestatakse lõigetes 2 ja 3 ette nähtud kord, võetakse vastu 31. detsembriks 2022.

III OSA

MERE BIOLOOGILISTE RESSURSSIDE KAITSEKS VÕETAVAD MEETMED

I JAOTIS

MEETMETE LIIGID

Artikkel 7

Kaitsemeetmete liigid

Mere bioloogiliste ressursside kaitseks võib võtta järgmisi meetmeid:

- (a) mitmeaastaste kavade vastuvõtmine vastavalt artiklitele 9–11;
- (b) varude säästvat kasutamist käsitlevate eesmärkide kindlaksmääramine;
- (c) kalalaevade arvu ja/või tüübi saadaolevate kalapüügivõimalustega kohandamiseks vajalike meetmete vastuvõtmine;
- (d) stiimulite, sealhulgas majanduslikku laadi stiimulite kehtestamine valikulisema või väiksema mõjuga kalapüügi edendamiseks;
- (e) kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine;
- (f) artiklis 14 osutatud tehniliste meetmete vastuvõtmine,

- (g) kogu saaki lossima kohustavate meetmete vastuvõtmine;
- (h) alternatiivset tüüpi kalandustehnika katseprojektide elluviimine.

Artikkel 8

Tehniliste meetmete liigid

Tehnilised meetmed hõlmavad järgmist:

- (a) võrgusilmade suurus ja püüniste kasutamise eeskirjad;
- (b) piirangud püüniste ehitamisel, sh
 - i) selektiivsust parandavad või põhjavöönditele avaldatavat mõju vähendavad muudatused või lisaseadmed,
 - ii) ohustatud ja kaitstud liikide tahtmatut püüki vähendavad muudatused ja lisaseadmed;
- (c) teatavate püüniste kasutamise keelamine teatavates piirkondades või teataval aastaegadel;
- (d) püügitegevuse keelamine või piiramine teatavates vööndites ja/või teataval ajavahemikel;
- (e) kalalaevade püügitegevuse katkestamine kindlaksmääratud miinimumperioodiks, et kaitsta tundlike mereressursside ajutist koondumist;
- (f) erimeetmed kalapüügiga mere ökosüsteemidele ja mittesihtliikidele avaldatava mõju vähendamiseks;
- (g) muud mere bioloogilise mitmekesisuse kaitseks kavandatud meetmed.

II JAOTIS LIIDU MEETMED

Artikkel 9

Mitmeaastased kavad

1. Kõigepealt tuleb kehtestada mitmeaastased kavad, millega nähakse ette kalavarude säilitamine ja taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest kõrgemal.
2. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette:
 - (a) asjaomaste kalavarude püügivõimaluste kindlaksmääramisele aluse loomine eelnevalt kindlaks määratud kaitse piirväärtuste põhjal ja
 - (b) meetmed, mis aitavad tõhusalt vältida kaitse piirväärtuste ületamist.

3. Mitmeaastased kavad hõlmavad võimaluse korral nii ühe kui ka mitme varu koospüüki ning nendes on nõuetekohaselt arvesse võetud varude ja püügi vastastoidet.
4. Mitmeaastaste kavade koostamisel võetakse aluseks kalavarude majandamises kohaldatav ettevaatusprintsip ning teaduspõhisel viisil võetakse arvesse ka kättesaadavate andmete ja hindamismeetodite piiratust ning kõiki määramatuse koguseliselt mõõdetavaid allikaid.

Artikkel 10

Mitmeaastaste kavade eesmärgid

1. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette kalastussuremuse kohandamine selliselt, et tulemuseks oleks selline kalastussuremus, mis taastaks ja säilitaks varusid kõrgemal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, mis tuleb saavutada aastaks 2015.
2. Kui ei ole võimalik kindlaks määrata kalastussuremust, mis tagaks varude taastamise ja säilitamise tasemel, mis on kõrgem maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, tuleb mitmeaastaste kavadega ette näha ettevaatusmeetmed, mis tagavad asjaomaste varude samaväärse kaitsetaseme.

Artikkel 11

Mitmeaastaste kavade sisu

Mitmeaastane kava hõlmab:

- (a) reguleerimisala, mis hõlmab varusid, püüki ja mere ökosüsteemi, mille suhtes mitmeaastast kava rakendatakse;
- (b) artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega kooskõlas olevaid eesmärke;
- (c) koguseliselt väljendatud eesmärke, mis on väljendatud:
 - i) kalastussuremuse ja/või
 - ii) kudekarja biomassi ning
 - iii) saakide stabiilsuse kaudu;
- (d) koguseliselt väljendatud eesmärkide saavutamise täpset ajalist raamistikku;
- (e) tehnilisi meetmeid, sealhulgas soovimatu saagi kõrvaldamist käsitlevaid meetmeid;
- (f) koguseliselt väljendatavaid näitajaid mitmeaastase kava eesmärkide saavutamiseks võetud meetmete perioodiliseks seireks ja hindamiseks;
- (g) erimeetmeid ja -eesmärke anadroomsete ja katadroomsete liikide elutsükli sellel etapil, mil nad elavad magevees;
- (h) kalapüügiga ökosüsteemile avaldatava mõju minimeerimist;

- (i) ettevaatusabinõusid ja nende aktiveerimise kriteeriume;
- (j) mis tahes muid meetmeid, mis sobivad mitmeaastaste kavade eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 12

Liidu keskkonnaalastes õigusaktides sätestatud kohustuste täitmine

1. Direktiivi 92/43/EMÜ artiklis 6, direktiivi 2009/147/EÜ artiklis 4 ja direktiivi 2008/56/EÜ artikli 13 lõikes 3 määratletud erikaitsealadel teostavad liikmesriigid püügitegevust viisil, mis leevendaks püügitegevuse mõju kõnealustele erikaitsealadele.
2. Komisjonil on õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 55, et määratleda kalapüügiga seotud meetmed, millega leevendatakse püügitegevuse mõju kõnealustele erikaitsealadele.

Artikkel 13

Komisjoni meetmed tõsise ohu korral mere bioloogilistele ressurssidele

1. Kui on tõendeid selle kohta, et mere bioloogiliste ressursside kaitset või mere ökosüsteemi säilimist ähvardab tõsine ning viivitamatut reageerimist nõudev oht, võib komisjon liikmesriigi põhjendatud taotluse korral või omal algatusel kehtestada ajutisi meetmed ohu vähendamiseks.
2. Liikmesriik esitab lõikes 1 osutatud põhjendatud taotluse üheaegselt nii komisjonile, muudele liikmesriikidele kui ka asjaomastele nõuandekomisjonidele.

Artikkel 14

Tehniliste meetmete raamistikud

Kehtestatakse tehniliste meetmete raamistikud, mis tagavad mere bioloogiliste ressursside kaitse ja püügitegevusega kalavarudele ja mere ökosüsteemile avaldatava mõju vähendamise. Tehniliste meetmete raamistikud:

- (a) toetavad kalavarude taastamist või säilitamist maksimaalset jätkusuutlikku saagikust ületaval tasemel liikidega seotud selektiivsuse parandamise kaudu juhul, kui see on asjakohane;
- (b) vähendavad kalavarude alamõõduliste isendite püüki;
- (c) vähendavad soovimatute mereorganismide püüki;
- (d) leevendavad püünistega ökosüsteemile ja keskkonnale avaldatavat mõju, kaitstes eelkõige bioloogiliselt tundlikke varusid ja elukohti.

Artikkel 15
Kogu saagi lossimise kohustus

1. Allpool loetletud kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme ja mis on püütud liidu vetes liidu kalalaevadega või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool, tuleb kogu saak tuua kalalaeva pardale ja seal hoida, registreerida ning lossida, välja arvatud juhul, kui seda kasutatakse elussöödana, kusjuures järgitakse järgmist ajalist raamistikku:
 - (a) alates 1. jaanuarist 2014:
 - makrell, heeringas, harilik stauriid, putassuu, hirvkala, anšoovis, hõbekala, sardinell, moiva;
 - harilik tuun, mõõkkala, pikkuim-tuun, suursilm-tuun ja muud purikalalased;
 - (b) hiljemalt 1. jaanuarist 2015: tursk, merluus, harilik merikeel;
 - (c) hiljemalt 1. jaanuarist 2016: kilttursk, merlang, megrim, euroopa merikurat, atlandi merilest, harilik molva, põhjaatlandi süsikas e saida, euroopa süsikas e pollak, väikesuulest, kammeljas, sile kammeljas, sinine molva, süsisaba, kalju-tõmppeakala, atlandi karekala, süvalest, meriluts, meriahven ja Vahemere põhjalähedased kalavarud.
2. Parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal kehtestatakse lõikes 1 osutatud kalavarude kaitseks alammõõdud. Nimetatud kalavarude alammõõdust väiksema saagi müüki piiratakse ning sellised kalu saab kasutada üksnes kalajahu ja lemmikloomatoidu valmistamiseks.
3. Kindlaksmääratud kalapüügivõimalusi ületava saagi turustamistingimused nähakse ette vastavalt [kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse määruse] artiklile 27.
4. Liikmesriigid kindlustavad oma lipu all sõitvate liidu kalalaevade varustamise seadmetega, mis tagavad kõikide püügi- ja töötlemistevõimete täieliku dokumenteerimise kogu saagi lossimise kohustuse täitmise seire eesmärgil.
5. Lõiget 1 kohaldatakse ilma, et see piiraks rahvusvaheliste kohustuste täitmist.
6. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda lõikes 1 sätestatud meetmed selliselt, et need oleks kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega.

Artikkel 16
Kalapüügivõimalused

1. Kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügipiirkonna puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus. Uute kalapüügivõimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid.

2. Kaaspüügivõimalused võidakse reserveerida kõikide kalapüügivõimaluste alusel.
3. Kalapüügivõimaluste määramisel järgitakse artikli 9 lõike 2 ja artikli 11 punktide b, c ja h kohaseid koguseliselt väljendatud eesmärke, ajaraamistikku ja marginaale.
4. Liikmesriigid võivad omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt komisjonile teatanud.

III JAOTIS

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

I PEATÜKK

MITMEAASTASED KAVAD

Artikkel 17

Mitmeaastaste kavade kohaselt vastu võetavad kaitsemeetmed

1. Artiklite 9, 10 ja 11 kohaselt koostatud mitmeaastases kavaga võidakse anda liikmesriikidele õigus võtta vastu samale mitmeaastasele kavale vastavaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitsemeetmed seoses liidu vete kalavarudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused.
2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 kohaselt vastu võetud kaitsemeetmed:
 - (a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega;
 - (b) on kooskõlas mitmeaastase kava reguleerimisala ja eesmärkidega;
 - (c) aitavad tõhusalt saavutada mitmeaastase kavaga ette nähtud eesmärke ja koguseliselt väljendatud ülesandeid;
 - (d) ei ole leebemad kehtivate liidu õigusaktidega ette nähtud meetmetest.

Artikkel 18

Liikmesriigi kaitsemeetmetest teatamine

Liikmesriigid, kes võtavad vastu kaitsemeetmed vastavalt artikli 17 lõikele 1, teatavad sellistest meetmetest komisjonile, muudele huvitatud liikmesriikidele ja asjaomastele nõuandekomisjonidele.

Artikkel 19

Hindamine

Komisjon võib mis tahes ajal hinnata liikmesriikides artikli 17 lõike 1 alusel vastu võetud kaitsemeetmete eeskirjadele vastavust ja tõhusust.

Artikkel 20

Mitmeaastaste kavade raames kohustuste täitmatajätmise korral võetavad kaitsemeetmed

1. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks mitmeaastaste kavadega hõlmatud kalavarude kaitsemeetmed, kui liikmesriigid, kellel on lubatud artikli 17 kohaselt meetmeid võtta, ei ole teatanud neid meetmeid komisjonile kolme kuu jooksul pärast mitmeaastase kava jõustumiskuupäeva.
2. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks mitmeaastaste kavadega hõlmatud kalavarude kaitsemeetmed, kui:
 - a) artikli 19 alusel teostatud hindamise tulemusena on liikmesriigi meetmed tunnustatud mitmeaastase kava eesmärkidele mittevastavaks või
 - b) artikli 19 alusel teostatud hindamise tulemusena leitakse, et liikmesriigi meetmed ei aita tõhusalt saavutada mitmeaastases kavas sätestatud eesmärke ja koguseliselt väljendatud ülesandeid, või
 - c) kui artikli 11 punkti i kohased ettevaatusabinõud on juba kasutusele võetud.
3. Komisjoni võetud kaitsemeetmete eesmärk on tagada mitmeaastases kavas sätestatud eesmärkide ja ülesannete täitmine. Kui komisjon võtab vastu delegeeritud õigusakti, lõpeb liikmesriigi meetmete kehtivus.

II PEATÜKK TEHNILISED MEETMED

Artikkel 21

Tehnilised meetmed

Artikli 14 kohaselt kehtestatud tehniliste meetmete raames võidakse liikmesriikidele anda volitus võtta vastu selle raamistikuga kooskõlas olevaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate laevade suhtes kohaldatavad tehnilised meetmed seoses nende vete varudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused. Liikmesriigid tagavad, et sellised tehnilised meetmed:

- (a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 ette nähtud eesmärkidega;
- (b) on kooskõlas artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärkidega;
- (c) järgivad tõhusalt artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärke;
- (d) ei ole leebemad, kui liidu kehtivate õigusaktidega ette nähtud meetmed.

Artikkel 22
Liikmesriigi tehnilistest meetmetest teavitamine

Liikmesriigid, kes võtavad vastavalt artiklile 21 vastu tehnilised meetmed, teatavad sellistest meetmetest komisjonile, muudele huvitatud liikmesriikidele ja asjaomastele nõuandekomisjonidele.

Artikkel 23
Hindamine

Komisjon võib mis tahes ajal hinnata artikli 21 alusel liikmesriikides kehtestatud tehniliste meetmete nõuetekohasust ja tõhusust.

Artikkel 24
Tehniliste meetmete raames kohustuste täitmatajätmise korral võetavad meetmed

1. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tehniliste meetmete raamistikku kuuluvad tehnilised meetmed, kui liikmesriigid, kellel on lubatud artikli 21 kohaselt meetmeid võtta, ei ole teatanud neid meetmeid komisjonile kolme kuu jooksul pärast tehniliste meetmete raamistiku jõustumiskuupäeva.
2. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tehnilised meetmed, kui liikmesriigi meetmed on artikli 23 kohaselt läbiviidud hindamise tulemusel tunnistatud
 - a) tehniliste meetmete raamistiku eesmärkidele mittevastavaks või
 - b) kui need ei aita tõhusalt saavutada tehniliste meetmete raamistikuga ette nähtud eesmäärke.
3. Komisjoni poolt vastu võetud kaitsemeetmed tagavad tehniliste meetmete raamistiku eesmärkide järgimise. Kui komisjon võtab vastu delegeeritud õigusakti, lõpeb liikmesriigi meetmete kehtivus.

IV JAOTIS
RIIKLIKUD MEETMED

Artikkel 25
Liikmesriikide meetmed, mida kohaldatakse üksnes nende lipu all sõitvate kalalaevade suhtes

Liikmesriik võib vastu võtta liidu vete kalavarude kaitsemeetmeid juhul, kui need meetmed:

- (a) on kohaldatavad üksnes asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade suhtes või kui püügiga ei tegele kalalaev, siis asjaomasel liikmesriigis elavate isikute suhtes;

- (b) on kooskõlas artiklitega 2 ja 3 ette nähtud eesmärkidega ja
- (c) ei ole leebemad, kui liidu kehtivate õigusaktidega ette nähtud meetmed.

Artikkel 26

Liikmesriigi meetmed 12 meremiili laiuses vööndis

1. Liikmesriik võib kalavarude kaitseks ja majandamiseks ning kalapüügi mõju minimeerimiseks mere ökosüsteemide kaitsele võtta mittediskrimineerivaid meetmeid 12 meremiili kaugusel oma lähtejoonest, tingimusel et liit ei ole selle konkreetse ala suhtes kehtestanud kaitse- ja majandamismeetmeid. Liikmesriigi meetmed peavad vastama artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidele ega ole leebemad kehtivates liidu õigusaktides sätestatud meetmetest.
2. Kui liikmesriigis vastu võetavad kaitse- ja majandamismeetmed võivad mõjutada muude liikmesriikide kalalaevade tegevust, võetakse need meetmed vastu alles pärast meetmete eelnõu ja sellega kaasas oleva seletuskirja arutamist komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja asjaomaste nõuandekomisjonidega.

IV OSA JUURDEPÄÄS VARUDELE

Artikkel 27

Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemide kehtestamine

1. Iga liikmesriik kehtestab hiljemalt 31. detsembriks 2013 ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi:
 - (a) kõigile 12-meetristele ja pikematele kalalaevadele ja
 - (b) kõigile alla 12-meetristele kalalaevadele, mis kasutavad veetavaid püüniseid.
2. Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi laiendada kalalaevadele, mille pikkus on alla 12 meetri ja mis kasutavad muud tüüpi püügivahendeid kui veetavad püünised, ning liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 28

Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamine

1. Ülekantav püügikontsessioon annab õiguse kasutada artikli 29 lõike 1 kohaselt eraldatud individuaalseid kalapüügivõimalusi.
2. Iga liikmesriik eraldab läbipaistvate kriteeriumide alusel ülekantavad püügikontsessioonid iga varu või varude rühma jaoks, mille püügivõimalused

määratakse kindlaks vastavalt artiklile 16, v.a jätkusuutlike kalanduskokkulepete alusel omandatud kalapüügivõimalused.

3. Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamisel mitme liigiga püügipiirkondades võtavad liikmesriigid arvesse sellistes püügipiirkondades kalapüügis osalevate kalalaevade saagi tõenäolist koostist.
4. Liikmesriik tohib ülekantavaid püügikontsessioone eraldada tema lipu all sõitva kalalaeva omanikule või juriidilisele või füüsilisele isikule üksnes sellisel laeval kasutamiseks. Juriidilised või füüsilised isikud või tunnustatud tootjaorganisatsioonid võivad ülekantavad püügikontsessioonid kokku koguda, et neid ühiselt hallata. Liikmesriigid võivad piirata ülekantavate püügikontsessioonide saamise õigust läbipaistvate ja objektiivsete kriteeriumide alusel.
5. Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendada, kuid mitte lühemaks perioodiks kui 15 aastat, eesmärgiga sellised püügikontsessioonid ümber jaotada. Kui liikmesriigid ei ole ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendanud, võivad nad sellised ülekantavad püügikontsessioonid tühistada vähemalt 15-aastase etteteatamisega.
6. Liikmesriigid võivad ülekantavad püügikontsessioonid tühistada ka lühema etteteatamisajaga, kui on kindlaks tehtud, et püügikontsessiooni omanik on sooritanud tõsise rikkumise. Selliseid tühistamisi tehakse viisil, mis tagab ühise kalanduspoliitika täieliku mõju, proportsionaalsuse printsiibi järgimise ning toimib vajaduse korral koheselt.
7. Olenemata lõigetest 5 ja 6 võivad liikmesriigid tühistada ülekantavad püügikontsessioonid, mida kalalaev ei ole kolme järjestikuse aasta jooksul kasutatud.

Artikkel 29

Individaalsete kalapüügivõimaluste eraldamine

1. Nagu on osutatud artiklis 28, eraldavad liikmesriigid individuaalsed kalapüügivõimalused ülekantavate püügikontsessioonide omanikele liikmesriigile eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 kohaselt vastu võetud majandamiskavades kindlaks määratud kalapüügivõimalustest lähtudes.
2. Liikmesriigid määravad kindlaks püügivõimalused, mida nad saavad parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete alusel eraldada oma lipu all sõitvatele kalalaevadele liikide püüdmiseks, mille püügivõimalusi ei ole nõukogu kindlaks määranud.
3. Kalalaevad võivad kalapüügiga tegeleda üksnes siis, kui nende käsutuses olevatest individuaalsetest kalapüügivõimalustest piisab kõikide nende potentsiaalsete püükide katteks.
4. Liikmesriigid võivad reservi jätta kuni 5 % kalapüügivõimalustest. Nad kehtestavad eesmärgid ja läbipaistvad kriteeriumid selliste reservi jäetud kalapüügivõimaluste eraldamiseks. Nagu artikli 28 lõikes 4 on sätestatud, võib selliseid kalapüügivõimalusi eraldada üksnes ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele.

5. Kui liikmesriik eraldab ülekantavaid püügikontsessioone vastavalt artiklile 28 ja kalapüügivõimalusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, võib ta pakkuda talle määratud kalapüügivõimaluste raames stiimuleid kalalaevadele, mis kasutavad soovimatut kaaspüüki välistavaid selektiivseid püüniseid.
6. Liikmesriigid võivad kehtestada individuaalsete kalapüügivõimaluste kasutamisele makse, mida kasutatakse kalavarude majandamisega seotud kulude katteks.

Artikkel 30

Ülekantavate püügikontsessioonide ja individuaalsete kalapüügivõimaluste register

Liikmesriigid loovad ja haldavad ülekantavate püügikontsessioonide ja individuaalsete kalapüügivõimaluste registrit.

Artikkel 31

Ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmine

1. Liikmesriigi püügikontsessioonide õigustatud omanikud võivad ülekantavaid püügikontsessioone nende täies või osalises mahus üle kanda.
2. Liikmesriik võib lubada muudele liikmesriikidele antavate ja muudelt liikmesriikidelt saadavate püügikontsessioonide ülekandmist
3. Liikmesriigid võivad reguleerida ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmist, sätestades läbipaistvate ja objektiivsete kriteeriumide alusel nende ülekandmise tingimused.

Artikkel 32

Individuaalsete kalapüügivõimaluste rentimine

1. Individuaalseid kalapüügivõimalusi võib liikmesriigi piires osaliselt või täielikult rentida.
2. Liikmesriik võib lubada rentida ülekantavaid püügikontsessioone muudele liikmesriikidele ja muudelt liikmesriikidelt.

Artikkel 33

Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga hõlmamata kalapüügivõimaluste eraldamine

1. Iga liikmesriik otsustab ise, kuidas ta eraldab oma lipu all sõitvatele laevadele talle artikli 16 kohaselt määratud kalapüügivõimalusi, mis ei ole hõlmatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga. Liikmesriik teavitab komisjoni oma eraldamiseetodist.

V OSA

PÜÜGIVÕIMSUSE HALDAMINE

Artikkel 34

Püügivõimsuse kohandamine

1. Liikmesriigid kehtestavad oma kalalaevastike püügivõimsuse kohandamise meetmed, et saavutada püsiv ja alaline tasakaal püügivõimsuse ja püügivõimaluste vahel.
2. Laeva ei ole lubatud Euroopa Kalandusfondi kaudu aastaid 2007–2013 hõlmavaks programmiperioodiks antavat riigiabi kasutava laevastiku koosseisust välja arvata enne, kui selle kalalaevatunnistus ja püügiload on ära võetud.
3. Riigiabi toel laevastiku koosseisust välja arvatud kalalaevade püügivõimsust ei asendata.
4. Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2013 ei ületa nende laevastike püügivõimsus ühelgi hetkel artikli 35 kohaselt kehtestatud püügivõimsuse ülempiire.

Artikkel 35

Püügivõimsuse haldamine

1. Kõikide liikmesriikide laevastikud peavad kinni pidama II lisaga ette nähtud püügivõimsuse ülempiiridest.
2. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda artikliga 27 kehtestatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga hõlmatud kalalaevade väljajätmist lõikes 1 sätestatud püügivõimsuse ülempiiride kohaldamisalast. Sellisel juhul arvutatakse püügivõimsuse ülempiirid ümber, võttes arvesse ka neid kalalaevu, mis ei ole hõlmatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga.
3. Komisjonile antakse volitus võtta vastavalt artiklile 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse ülempiiride ümberarvutamist.

Artikkel 36

Kalalaevastike registrid

1. Liikmesriigid koguvad nende lipu all sõitvate liidu kalalaevade omaduste ja tegevuse kohta teavet, mis on vajalik käesoleva määruse kohaselt kehtestatud meetmete haldamiseks.
2. Iga liikmesriik teeb lõikes 1 osutatud teabe komisjonile kättesaadavaks.

3. Komisjon koostab liidu kalalaevade registri, mis sisaldab talle lõike 2 kohaselt laekuvat teavet.
4. Liidu kalalaevastiku registris sisalduv teave tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse lõikes 1 osutatud teabe määramist.
5. Komisjon kehtestab tehnilised operatiivnõuded lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud teabe edastusviiside kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artiklis 56 sätestatud kontrollimenetluse korras.

VI OSA

KALAVARUDE MAJANDAMISE TEADUSLIK BAAS

Artikkel 37

Kalavarude majandamiseks vajalikud andmed

1. Liikmesriigid koguvad bioloogilisi, tehnilisi, keskkonnavalaseid ja sotsiaalmajanduslikke andmeid, mis on vajalikud ökosüsteemil põhinevaks kalavarude majandamiseks, töötlevad neid ning teevad need kättesaadavaks teaduslike andmete lõppkasutajatele, sh komisjoni määratud asutustele. Need andmed võimaldavad eelkõige hinnata:
 - (a) mere bioloogiliste ressursside seisundit;
 - (b) püügitaset ja kalapüügi mõju mere bioloogilistele ressurssidele ja mere ökosüsteemidele ning
 - (c) kalandus-, vesiviljelus- ja töötleva sektori sotsiaalmajanduslikku toimimist liidu vetes ja neist väljaspool.
2. Liikmesriigid:
 - (d) tagavad kogutud andmete täpsuse ja usaldusväärsuse;
 - (e) väldivad erinevatel eesmärkidel kogutavate andmete dubleerimist;
 - (f) tagavad kogutud andmete turvalise säilitamise ning vajaduse korral ka asjakohase kaitse ja konfidentsiaalsuse;
 - (g) tagavad komisjonile või tema määratud asutustele juurdepääsu riiklikele andmebaasidele ja töötlemissüsteemidele, mida kasutatakse kogutud andmete olemasolu ja kvaliteedi kontrollimiseks.
3. Liikmesriigid tagavad kalavarude majandamist käsitlevate teaduslike andmete kogumise ja haldamise kooskõlastamise riigi tasandil. Selleks määravad nad riigi kontaktisiku ja korraldavad igal aastal riiklikul tasandil koordineerimiskoosoleku. Komisjoni teavitatakse riiklikest koordineerimistegevustest ja tal palutakse osaleda koordineerimiskoosolekul.

4. Liikmesriigid kooskõlastavad oma andmekogumistegevust sama piirkonna muude liikmesriikidega ja teevad kõik selleks, et koordineerida oma meetmeid kolmandate riikidega, kellel on sama merepiirkonna vete suhtes suveräänsed õigused või jurisdiktsioon.
5. 2014. aastast alates toimub hõlmavate andmete kogumine, haldamine ja kasutamine mitmeaastase kava raames. Sellises mitmeaastases kavas on sätestatud kogutavate andmete täpsusele seatud eesmärgid ning selliste andmete kogumise, haldamise ja kasutamise koondamistasemed.
6. Komisjonile antakse volitus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks kogutavate andmete täpsusele seatud eesmärgid ja koondamistasemed selliste andmete kogumise, haldamise ja kasutamise jaoks lõikes 5 osutatud mitmeaastastes kavades.
7. Komisjon kehtestab tehnilised operatiivnõuded kogutud andmete edastamisviiside kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 56 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 38

Teadusuuringute kavad

1. Liikmesriigid võtavad vastu teaduslike kalandusandmete kogumise, teadusuuringute ja innovatsiooni riiklikud kavad. Nad koordineerivad oma kalandusandmete kogumise, teadusuuringute ja innovatsiooniga seotud tegevusi muude liikmesriikide ning liidu teadusuuringute ja innovatsiooniraamistikega.
2. Liikmesriigid tagavad asjakohase pädevuse ja teadusliku nõustamise protsessi kaasatavate inimressursside kättesaadavuse.

VII OSA VÄLISPOLIITIKA

I JAOTIS

RAHVUSVAHELISED KALANDUSORGANISATSIOONID

Artikkel 39

Eesmärgid

1. Liit osaleb kalandusega tegelevate rahvusvaheliste organisatsioonide, sealhulgas piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide (REMOs) tegevuses kooskõlas oma rahvusvaheliste kohustuste ja poliitikaga ning vastavalt artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidele.

2. Liidu seisukohad kalanduse ja piirkondlike kalavarude majandamisega tegelevates rahvusvahelistes organisatsioonides tuginevad parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele, mis tagavad kalavarude taastamise või säilitamise kõrgemal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest.
3. Liit osaleb aktiivselt ja toetab teaduslike teadmiste ja nõuannete edasiarendamist piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide ja rahvusvaheliste organisatsioonide kaudu.

Artikkel 40

Rahvusvaheliste õigusnormide täitmine

Liit teeb koostööd kolmandate riikide ja rahvusvaheliste kalandusorganisatsioonidega, sh piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonidega, et tagada selliste rahvusvaheliste organisatsioonide kehtestatud meetmete parem täitmine.

II JAOTIS

JÄTKUSUUTLIKUD KALANDUSKOKKULEPPED

Artikkel 41

Jätkusuutlike kalanduskokkulepete põhimõtted ja eesmärgid

1. Kolmandate riikidega sõlmitavad jätkusuutlikud kalanduskokkulepped kehtestavad õigusliku, majandusliku ja keskkonnaalase raamistiku liidu kalalaevade püügitegevusele kolmanda riigi vetes.
2. Liidu kalalaevad püüavad ainult lubatud kogupüügi ülejääki, mille kolmas riik on kindlaks määranud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguste konventsiooni artikli 62 lõikes 2 osutatud viisil ja mis on tuvastatud parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete ning asjakohase teabe põhjal, mida kõnealune kolmas riik ja liit kõnealuste varude kohta vahetavad, et tagada kalavarude säilitamine kõrgemal maksimaalse jätkusuutlikkuse tasemetest.

Artikkel 42

Rahaline abi

1. Liit annab kolmandatele riikidele rahalist abi jätkusuutlike kalanduskokkulepete raames, et
 - (a) katta osa kolmanda riigi vete kalavarudele juurdepääsu kuludest;
 - (b) kehtestada haldusraamistik, mis hõlmab vajalike teadus- ja uurimisasutuste loomist ja käigushoidmist, seiret, kontrolli- ja järelevalvesuutlikkust ning muid suutlikkuse suurendamise elemente, mis on seotud kolmanda riigi jätkusuutliku kalanduspoliitika arendamisega. Kõnealust rahalist abi antakse tingimusel, et konkreetsed eesmärgid on saavutatud.

VIII OSA VESIVILJELUS

Artikkel 43

Vesiviljeluse edendamine

1. Komisjon kehtestab 2013. aastaks jätkusuutlikkuse edendamiseks ja toiduga kindlustatuse, majanduskasvu ja tööhõive toetamiseks vesiviljelustegevuse ühiseid prioriteete ja eesmärke käsitlevad mittesiduvad liidu strateegilised suunised. Kõnealused strateegilised suunised, milles on arvesse võetud suhtelisi stardipositsioone ja asjaolude erinevusi liidu piires, loovad aluse mitmeaastastele riiklikele strateegiakavadele ja nende eesmärk on:
 - (a) parandada vesiviljelussektori konkurentsivõimet ning toetada selle arendamist ja innovatsiooni;
 - (b) ergutada majanduslikku aktiivsust;
 - (c) mitmekesistada ja parandada ranniku- ja maapiirkondade elukvaliteeti;
 - (d) luua ühtlustatud raamistik vetele ja muudele aladele juurdepääsuks vesiviljelussektoris tegutsevate ettevõtjate jaoks.
2. Liikmesriigid kehtestavad 2014. aastaks mitmeaastased riiklikud strateegiakavad vesiviljelusega seotud tegevuste arendamiseks oma territooriumil.
3. Mitmeaastane riiklik strateegiakava sisaldab liikmesriigi eesmärke ja nende saavutamiseks kavandatud meetmeid.
4. Mitmeaastased riiklikud strateegiakavad on suunatud eelkõige järgmistele valdkondadele:
 - (a) halduskoormuse kergendamine, eriti seoses litsentsidega;
 - (b) vesiviljelussektoris tegutsevatele ettevõtjatele kindlustunde andmine, et nad pääsevad juurde vetele ja muudele aladele;
 - (c) keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse näitajad;
 - (d) muude võimalike naaberriikidele avaldatavate piiriüleste mõjude hindamine.
5. Liikmesriigid vahetavad teavet ja parimaid tavasid, kooskõlastades avatud meetodi abil oma mitmeaastastes kavades sätestatud riiklikke meetmeid.

Artikkel 44

Nõuandekomisjonide konsulteerimistegevus

Vesiviljeluse nõuandekomisjon moodustatakse kooskõlas artikliga 53.

IX OSA

ÜHINE TURUKORRALDUS

Artikkel 45

Eesmärgid

1. Kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus luuakse järgmistel eesmärkidel:
 - (a) toetada artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkide saavutamist;
 - (b) võimaldada kalandus- ja vesiviljelustööstusel kohaldada asjakohasel tasemel ühist kalanduspoliitikat;
 - (c) tugevdada liidu kalandus- ja vesiviljelustööstuse, eriti tootjate konkurentsivõimet;
 - (d) parandada turgude läbipaistvust, eriti majanduslikke teadmisi ning liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turgudest arusaamist kogu tarneahela ulatuses ning suurendada tarbijate teadlikkust;
 - (e) aidata kaasa ühtlustatud raamistiku tagamisele kõikide liidus turustatud toodete jaoks, edendades kalavarude säästvat kasutamist.
2. Turgude ühist korraldust kohaldatakse liidus turustatavatele kalandus- ja vesiviljelustoodete turu suhtes, mis on loetletud [kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse määruse] I lisas.
3. Turgude ühine korraldus hõlmab eelkõige:
 - (a) tööstusharu korraldust, sealhulgas turgu stabiliseerivaid meetmeid;
 - (b) ühiseid turustusnorme.

X OSA

KONTROLL JA JÕUSTAMINE

Artikkel 46

Eesmärgid

1. Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine tagatakse liidu tõhusa kontrollisüsteemi abil, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiiga.
2. Liidu kalanduse kontrollisüsteem toetub eelkõige:
 - (a) globaalsele ja lõimitud lähenemisviisile;

- (b) kaasaegsete kalandusandmete kättesaadavusele ja kvaliteedi kontrollimise tehnikate kasutamisele;
- (c) riskipõhisele strateegiale, mis on keskendunud kõigi kättesaadavate asjakohaste andmete süstematiseeritud ja automaatsele ristkontrollile;
- (d) eeskirjade järgmise kultuuri arendamisele ettevõtjate seas;
- (e) tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate sanktsioonide kehtestamisele.

Artikkel 47

Uute kontrollitehnikate ja andmehaldussüsteemide katseprojektid

1. Komisjon ja liikmesriigid võivad läbi viia katseprojekte uute kontrollitehnikate ja andmehaldussüsteemide katsetamiseks.
2. Komisjonile antakse volitus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse uusi kontrollitehnikaid ja andmehaldussüsteeme hõlmavate katseprojektide läbiviimise eeskirju.

Artikkel 48

Kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise kulude katmise toetamine

Liikmesriigid võivad nõuda, et nende lipu all sõitvate 12-meetriste ja pikemate kalalaevade kalalaevatunnistuse omanikud osaleksid proportsionaalselt liidu kalanduse kontrollisüsteemi käigushoidmisega seotud kulude katmises.

XI OSA RAHASTAMISVAHENDID

Artikkel 49

Eesmärgid

Liidu rahalist abi antakse artiklitega 2 ja 3 ette nähtud eesmärkide saavutamise toetamiseks.

Artikkel 50

Liikmesriikidele rahalise abi andmise tingimused

1. Liit annab liikmesriikidele rahalist abi tingimusel, et need järgivad ühise kalanduspoliitika eeskirju.
2. Kui liikmesriigid ei järgi ühise kalanduspoliitika eeskirju, võidakse maksed peatada või tehakse finantskorrektsioon liidu ühise kalanduspoliitika raames antavas rahalises abis. Sellised meetmed on proportsionaalsed mittejärgimise olemuse, ulatuse, kestuse ja korduvusega.

Artikkel 51
Ettevõtjatele rahalise abi andmise tingimused

1. Liit annab ettevõtjatele rahalist abi tingimusel, et nende tegevus vastab ühise kalanduspoliitika eeskirjadele.
2. Kui ettevõtjad on ühise kalanduspoliitika eeskirju tõsiselt rikkunud, võetakse neilt ajutiselt või püsivalt ära liidu rahalise abi saamise võimalus ja/või kohaldatakse finantskorrektsioone. Sellised meetmed on proportsionaalsed tõsise rikkumise olemuse, ulatuse, kestuse ja korduvusega.
3. Liikmesriigid tagavad liidu rahalise abi andmise üksnes neile ettevõtjatele, kellele ei ole määratud sanktsioone tõsiste rikkumiste eest ühe aasta jooksul enne liidu rahalise abi taotlemist.

XII OSA
NÕUANDEKOMISJONID

Artikkel 52
Nõuandekomisjonid

1. Nõuandekomisjonid moodustatakse kõikides III lisas sätestatud pädevusvaldkondades sidusrühmade tasakaalustatud esindatuse edendamiseks ning artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkide saavutamise toetamiseks.
2. Komisjonile antakse volitus võtta koosõlas artikliga 55 vastu delegeritud õigusakte, milles käsitletakse kõnealuse lisa muutmist seoses pädevusvaldkondades tehtud muudatustega, uute nõuandekomisjonide pädevusvaldkondade loomisega või uute nõuandekomisjonide loomisega.
3. Iga nõuandekomisjon kehtestab oma töökorra.

Artikkel 53
Nõuandekomisjonide ülesanded

1. Nõuandekomisjonidel on õigus:
 - (a) esitada kalavarude majandamise ja vesiviljeluse kohta soovitusi ja ettepanekuid komisjonile või asjaomasele liikmesriigile;
 - (b) teavitada komisjoni ja liikmesriike oma pädevusvaldkonda kuuluvatest kalavarude majandamise ja vesiviljelusega seotud probleemidest;
 - (c) toetada tihedas koostöös teadlastega kaitsemeetmete väljatöötamiseks vajalike andmete kogumist, edastamist ja analüüsi.

2. Komisjon ja vajaduse korral ka asjaomane liikmesriik vastab mõistliku ajavahemiku jooksul igale soovitusel, ettepanekule või teabeedastusele, mille ta on saanud vastavalt lõike 1 punktidele a või b.

Artikkel 54

Nõuandekomisjonide koosseis, toimimine ja rahastamine

1. Nõuandekomisjonidesse kuuluvad kalandusvaldkonna ettevõtjate ja muude ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmade organisatsioonid.
2. Iga nõuandekomisjon koosneb peassambleest ja täitevkomiteest ning võtab vastu meetmed, mis on vajalikud tema töö korraldamiseks ja ning läbipaistvuse ja kõigi avaldatud arvamuste arvessevõtmise tagamiseks.
3. Euroopa üldistes huvides tegutseva asutustena võivad nõuandekomisjonid taotleda liidu rahalist abi.
4. Komisjonil on õigus võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse nõuandekomisjonide koosseisu ja toimimist.

XIII OSA MENETLUSSÄTTED

Artikkel 55

Volituste delegeerimine

1. Komisjonile antakse volitused delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Komisjonile antakse määramata ajaks alates 1. jaanuarist 2013 kehtivad volitused, millele on osutatud artikli 12 lõikes 2, artikli 15 lõikes 6, artikli 20 lõigetes 1 ja 2, artikli 24 lõigetes 1 ja 2, artikli 35 lõikes 3, artikli 36 lõikes 4, artikli 37 lõikes 6, artikli 47 lõikes 2, artikli 52 lõikes 2 ja artikli 54 lõikes 4.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 12 lõikes 2, artikli 15 lõikes 6, artikli 20 lõigetes 1 ja 2, artikli 24 lõigetes 1 ja 2, artikli 35 lõikes 3, artikli 36 lõikes 4, artikli 37 lõikes 6, artikli 47 lõikes 2, artikli 52 lõikes 2 ja artikli 54 lõikes 4 osutatud volitused igal ajal tühistada. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas käesoleva määruse artikli 12 lõikega 3, artikli 15 lõikega 4, artikli 20 lõigetega 1 ja 2, artikli 24 lõigetega 1 ja 2, artikli 35 lõikega 3, artikli 36 lõikega 4, 37 lõikes 7, artikli 47 lõikes 2, artikli 52

lõikes 2 ja artikli 54 lõikes 4, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatses vastuväiteid esitada. Kõnealust ajavahemikku võib Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral kahe kuu võrra pikendada.

Artikkel 56
Rakendamine

Ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamisel abistab komisjoni kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

XIV OSA
LÕPPSÄTTED

Artikkel 57
Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 2371/2002 tunnistatakse kehtetuks.
Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.
2. Otsus (EÜ) nr 2004/585 tunnistatakse kehtetuks alates artikli 51 lõike 4 ja artikli 52 lõike 4 kohaselt vastu võetud eeskirjade jõustumise hetkest.
3. Määruse (EÜ) nr 1954/2003 artikkel 5 jäetakse välja.
4. Määrus (EÜ) nr 199/2008 tunnistatakse kehtetuks.
5. Määrus (EÜ) nr 639/2004 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 58
Üleminekumeetmed

Olenemata artikli 57 lõikest 4 jätkatakse määruse (EÜ) nr 199/2008 kohaldamist riiklike kavade suhtes, mis on vastu võetud andmete kogumise ja haldamise eesmärgil aastate 2011–2013 kohta.

Artikkel 59
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneval päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

ILISA
JUURDEPÄÄS RANNIKUVETELE ARTIKLI 6 LÕIKE 2 TÄHENDUSES

1. ÜHENDKUNINGRIIGI RANNIKUVEED

A. PRANTSUSMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Berwick-upon-Tweed, ida suunas Coquet'saar, ida suunas	Heeringas	Piiramata
2. Flamborough Head, ida suunas Spurn Head, ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. Lowestoft, ida suunas Lyme Regis, lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
4. Lyme Regis, lõuna suunas Eddystone, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Eddystone, lõuna suunas Longships, edela suunas	Põhjalähedased Kammkarplased Homaarid Langust	Piiramata Piiramata Piiramata Piiramata
6. Longships, edela suunas Hartland Point, loode suunas	Põhjalähedased Langust Homaarid	Piiramata Piiramata Piiramata
7. Hartland Point, Lundy saarest põhja pool kulgeva jooneni	Põhjalähedased	Piiramata

8. Joonest, mis kulgeb Lundy saarest lääne suunas Cardigan Harbour'ni	Kõik liigid	Piiramata
9. Point Lynas, põhja suunas Morecambe Light Vessel, ida suunas	Kõik liigid	Piiramata
10. Downi krahvkond	Põhjalähedased	Piiramata
11. New Island, kirde suunas Sanda saar, edela suunas	Kõik liigid	Piiramata
12. Port Stewart, põhja suunas Barra Head, lääne suunas	Kõik liigid	Piiramata
13. 57°40' põhjalaiust Butt of Lewis, lääne suunas	Kõik liigid Välja arvatud karbid	Piiramata
14. St Kilda, Flannani saared	Kõik liigid	Piiramata
15. Butt of Lewis'e tuletornist punktini 59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust	Kõik liigid	Piiramata

B. IIRIMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Point Lynas, põhja suunas	Põhjalähedased	Piiramata
Mull of Galloway, lõuna suunas	Norra salehomaar	Piiramata
2. Mull of Oa, lääne suunas	Põhjalähedased	Piiramata
Barra Head, lääne suunas	Norra salehomaar	Piiramata

C. SAKSAMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused

Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Shetlandi saarte ja Fair-Isle'i idaosa, Sumburgh Head'i tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringas	Piiramata
2. Berwick-upon-Tweed, ida suunas, Whitby High tuletornist ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. North Forelandi tuletornist ida suunas, Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
4. Vöönd St Kilda ümber	Heeringas Makrell	Piiramata Piiramata
5. Butt of Lewis'e tuletornist lääne suunas jooneni, mis kulgeb Butt of Lewis'e tuletornist punktini 59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust	Heeringas	Piiramata
6. North Ronat ja Suliskeri (Sulasgeir) ümbritsev vöönd	Heeringas	Piiramata

D. MADALMAAD

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		
1. Shetlandi saarte ja Fair-Isle'i idaosa, Sumburgh Head'i tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringas	Piiramata
2. Berwick upon Tweed, ida suunas, Flamborough Head, ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. North Foreland, ida suunas, Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas	Heeringas	Piiramata

E. BELGIA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6 –12 meremiili)		

1. Berwick-upon-Tweed, ida suunas Coquet' saar, ida suunas	Heeringas	Piiramata
2. Cromer, põhja suunas North Foreland, ida suunas	Põhjalähedased	Piiramata
3. North Foreland, ida suunas Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas	Põhjalähedased Heeringas	Piiramata Piiramata
4. Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas, Selsey Bill, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Straight Point, kagu suunas, South Bishop, loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata

2. IIRIMAA RANNIKUVEED

A. PRANTSUSMAA

Geograafiline piirkond

Liik

Tähtsus või eriomadused

Iirimaa rannik (6–12 meremiili)

1. Erris Head, loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata
Sybil Point, lääne suunas	Norra salehomaar	Piiramata
2. Mizen Head south	Põhjalähedased	Piiramata
Stags, lõuna suunas	Norra salehomaar Makrell	Piiramata Piiramata
3. Stags, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
Cork, lõuna suunas	Norra salehomaar Makrell Heeringas	Piiramata Piiramata Piiramata
4. Cork, lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
5. Carnsore Point, lõuna suunas, Haulbowline,	Kõik liigid,	Piiramata

kagu suunas

välja arvatud
karbid

B. ÜHENDKUNINGRIIK

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Mine Head, lõuna suunas Hook Point	Põhjalähedased Heeringas Makrell	Piiramata Piiramata Piiramata
2. Hook Point Carlingford Lough	Põhjalähedased Heeringas Makrell Norra salehomaar Kammkarplased	Piiramata Piiramata Piiramata Piiramata Piiramata

C. MADALMAAD

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Stags, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Heeringas Makrell	Piiramata Piiramata

D. SAKSAMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Old Head of Kinsale, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Heeringas	Piiramata

2. Cork, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Makrell	Piiramata
---	---------	-----------

E. BELGIA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Cork, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
2. Wicklow Head, ida suunas Carlingford Lough, kagu suunas	Põhjalähedased	Piiramata

3. BELGIA RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
3–12 meremiili	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
	Prantsusmaa	Heeringas	Piiramata

4. TAANI RANNIKUVEED

Geograafilised piirkonnad	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Põhjamere rannik (Taani ja Saksamaa piirist Hanstholmini) (6–12 meremiili)	Saksamaa	Lestalistes Krevetilised	Piiramata Piiramata
Taani ja Saksamaa piirist Blåvands Hukini	Madalmaad	Lestalistes Tursklased	Piiramata Piiramata
Blåvands Hukist Bovbjergini	Belgia	Tursk	Piiramata ainult juunis ja juulis

		Kilttursk	Piiramata ainult juunis ja juulis
	Saksamaa	Lestalist	Piiramata
	Madalmaad	Atlandi merilest	Piiramata
		Harilik merikeel	Piiramata
Thyborøn to Hanstholm	Belgia	Merlang	Piiramata ainult juunis ja juulis
		Atlandi merilest	Piiramata ainult juunis ja juulis
	Saksamaa	Lestalist	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Põhjaatlandi süsikas	Piiramata
		Kilttursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
	Madalmaad	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
Harilik merikeel		Piiramata	
Skagerrak	Belgia	Atlandi	Piiramata ainult juunis ja

(Hanstholmist Skagenini) (4–12 meremiili)	Saksamaa	merilest	juulis
			Piiramata
		Lestalist	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Põhjaatlantide süsikas	Piiramata
		Kilttursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Atlantide merilest	
		Harilik merikeel	
Kattegat (3–12 miili)	Saksamaa	Tursk	Piiramata
		Lestalist	Piiramata
		Norra salemäär	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
Zeelandist põhja suunas kuni geograafilise laiuseni, mis läbib Forsnæsi tuletorni	Saksamaa	Kilu	Piiramata
Läänemeri (kaasa arvatud Suur- ja Väike-Belt, Sund ja Bornholm) 3–12 meremiili	Saksamaa	Lestalist	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Heeringas	Piiramata

		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Lõhe	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata
Skagerrak (4–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3 \square * –12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (3–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
(*) Mõõdetuna rannajoonest.			

5. SAKSAMAA RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Põhjamere rannik (3–12 meremiili) kogu rannik	Taani	Põhjalähedased	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tobiad	Piiramata

Madalmaad Põhjalähedased Piiramata

		Krevetilised	Piiramata
Taani ja Saksamaa piir kuni Amrumi põhjatipuni, põhjalaiust 54°43'	Taani	Krevetilised	Piiramata
Helgolandi ümbritsev vöönd	Ühendkuningriik	Tursk	Piiramata

		Atlandi merilest	Piiramata
Läänemere rannik (3–12 miili)	Taani	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata

6. PRANTSUSMAA JA ÜLEMEREDEPARTEMANGUDE RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Kirde-Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Belgia ja Prantsusmaa piir, Manche'i departemangust ida suunas (Vire-Grandcamp les Bainsi estuaar 49°23'30'' N ja 1°2' WNNE)	Belgia	Põhjalähedased	Piiramata
		Kammkarplased	Piiramata
	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
Dunkerque (2°20' idapikkust) kuni Cap d'Antiferini (0°10' idapikkust)	Saksamaa	Heeringas	Piiramata ainult oktoobrist detsembrini
Belgia ja Saksamaa piirist Cap d'Alprech'ini, lääne suunas (50°42'30'' põhjalaiust ja 1°33'30''	Ühendkuningriik	Heeringas	Piiramata

idapikkust)				
Atlandi rannik (6–12 meremiili)				
Hispaania ja Prantsusmaa piirist kuni 46°08' põhjalaiust	Hispaania	Anšoovis	Spetsialiseeritud püük, piiramata ainult 1. märtsist 30. juunini	
			Elussöödapüük ainult 1. juulist kuni 31. oktoobrini	
		Sardiin	Piiramata ainult 1. jaanuarist 28. veebruarini ja 1. juulist 31. detsembrini	
			Peale selle peab eespool nimetatud liikidega seotud püügitegevus toimuma vastavalt 1984. aasta püügitegevusekorraldusele ja normidele	
Vahemere rannik (6–12 meremiili)				
Hispaania piir Cap Leucate	Hispaania	Kõik liigid	Piiramata	

7. HISPAANIA RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa ja Hispaania piirist Cap Mayori tuleornini (3°47' läänepikkust)	Prantsusmaa	Pelaagilised	Piiramata vastavalt 1984. aasta püügikorraldusele ja normidele
Vahemere rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa piir/Cap Creus	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata

8. MADALMAADE RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
(3–12 meremiili) kogu rannik	Belgia	Kõik liigid	Piiramata

Taani	Põhjalähedased	Piiramata
	Kilu	Piiramata
	Tobiad	Piiramata
	Harilik stauriid	Piiramata
Saksamaa	Tursk	Piiramata
	Krevetilised	Piiramata

(6–12 meremiili) kogu rannik	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata
Texeli lõunatipp, Madalmaade ja Saksamaa piirist läänes	Ühendkuningriik	Põhjalähedased	Piiramata

9. SOOME RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
(* Läänemeri (4–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
(*) 3–12 miili Bogskäri saarte ümber.			

10. ROOTSI RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Skagerrak (4–12 meremiili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3 <u>(*)</u> –12 miili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (4–12 miili)	Taani	Kõik	Piiramata

		liigid	
	Soome	Kõik liigid	Piiramata
(*) Mõõdetud rannajoonest			

II LISA
PÜÜGIVÕIMSUSE ÜLEMPIIRID

Püügivõimsuse ülempiirid (31. detsembri 2010. aasta seisuga)		
Liikmesriik	GT	kW
Belgia	18 911	51 585
Bulgaaria	8 448	67 607
Taani	88 528	313 341
Saksamaa	71 114	167 089
Eesti	22 057	53 770
Iirimaa	77 254	210 083
Kreeka	91 245	514 198
Hispaania (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	446 309	1 021 154
Prantsusmaa (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	219 215	1 194 360
Itaalia	192 963	1 158 837
Küpros	11 193	48 508
Läti	49 067	65 196
Leedu	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Madalmaad	166 384	350 736
Poola	38 376	92 745
Portugal (sealhulgas äärepoolseimad piirkonnad)	115 305	388 054

Rumeenia	1 885	6 716
Sloveenia	1 057	10 974
Soome	18 187	182 385
Rootsi	42 612	210 744
Ühendkuningriik	235 570	924 739
Euroopa Liidu äärepoolseimad piirkonnad	GT	kW
Hispaania		
Kanaari saared: L < 12 m. ELi veed	2 649	21 219
Kanaari saared: L < 12 m. ELi veed	3 059	10 364
Kanaari saared: L > 12 m. Rahvusvahelised ja kolmanda riigi veed	28 823	45 593
Prantsusmaa		
Reunioni saar: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	1 050	19 320
Reunioni saar: pelaagilised liigid. L < 12 m	10 002	31 465
Prantsuse Guyana: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	903	11 644
Prantsuse Guyana: krevetipüügilaevad	7 560	19 726
Prantsuse Guyana: pelaagilised liigid. Avamerelaevad	3 500	5 000
Martinique: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: pelaagilised liigid. L < 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: pelaagilised liigid. L < 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: põhjalähedased liigid. L < 12 m	617	4 134
Madeira: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	4 114	12 734

Madeira: pelaagilised liigid. Seinnot. L < 12 m	181	777
Assoorid: põhjalähedased liigid. L < 12 m	2 626	29 895
Assoorid: põhjalähedased ja pelaagilised liigid. L < 12 m	12 979	25 721

L tähendab üldist pikkust

III LISA NÕUANDEKOMISJONID

Nõuandekomisjoni nimi	Pädevusvaldkond
Läänemeri	ICES ³⁶ IIIb, IIIc ja III d püügipiirkonnad
Vahemeri	Vahemere vetes joonest 5°36' läänepikkust ida pool
Põhjameri	ICES IV ja IIIa püügipiirkonnad
Loodepiirkonna veed	ICES V (välja arvatud Va ja üksnes Vb liidu veed), VI ja VII püügipiirkonnad
Edelapiirkonna veed	ICES VIII, IX ja X (Assooride ümber olevad veed) püügipiirkonnad ja CECAFi ³⁷ püügipiirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saarte ümber olevad veed)
Pelaagilised varud (putassuu, makrell, harilik stauriid, heeringas)	Pädevus kõigis piirkondades (välja arvatud Läänemeri, Vahemeri ja vesiviljelus)
Avamere/kaugpüügilaevastik	Kõik muud veed peale liidu vete
Vesiviljelus	Vesiviljelus artiklis 5 määratletud tähenduses

³⁶ ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) soovitatud statistilised püügipiirkonnad, nii nagu need on määratletud määruses (EÜ) nr 218/2009.

³⁷ CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee ehk FAO peamine püügipiirkond 34) püügipiirkonnad on määratletud määruses (EÜ) nr 216/2009.

ETTEPANEKULE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse liik
- 1.4. Eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollsüsteemid
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele
 - 3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele
 - 3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
 - 3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

ETTEPANEKULE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse eelnõu ühise kalanduspoliitika kohta

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise (ABM) ja eelarvestamise (ABB) struktuurile³⁸

11. poliitikavaldkond: merendus- ja kalandusasjad

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist/ettevalmistavast meetmest**³⁹

Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

Ettepanek/algatus käsitleb **uuele meetmele ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

Ressursitõhus Euroopa

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusvaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärgid

Toetada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 39 sätestatud eesmäärke.

1. Suurendada sidusrühmade kaasatust.

2. Tagada teaduslike nõuannete kättesaadavus.

3. Kaasajastada ja tugevdada kontrolli kogu liidu piires.

4. Auditeerida liikmesriikide kontrolli- ja inspekteerimistegevust.

5. Toetada liikmesriikide kontrollitegevuse kooskõlastamist Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri vahenditega.

³⁸ ABM: tegevuspõhine juhtimine – ABB: tegevuspõhine eelarvestamine.

³⁹ Nagu on osutatud finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktides a või b.

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Tegevuspõhise eelarvestamise tegevused 11 04 01, 11 07 02, 11 08 01, 11 08 02, 11 08 05.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Ühise kalanduspoliitika kavandatud reformi keskmes on jätkusuutlikkus ning selle eesmärk on kalavarude kasutamises maksimaalse jätkusuutlikkuse taseme saavutamine 2015. aastaks. Jätkusuutlik kalandus, mis suurendab püüki ja kasumimarginaale, kaotab püügisektori sõltuvuse riigiabist ja muudab lihtsamaks läbipaistvatel tingimustel stabiilsete hindade saavutamise, olles kasulik ka tarbijatele.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Määratleda ettepaneku/algatuse rakendamise seires kasutatavad näitajad.

Keskkonnamõju: maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel kalavarud, laevastiku liigse püügivõimsuse vähendamine ja edu saavutamine ülekantavate püügikvootide rakendamisel.

Majanduslik mõju: püügisektoris tegutsejate sissetulekud, kogulisandväärtus, tulu/tasuvuslävi ja puhastasuvus.

Sotsiaalne mõju: tööhõive (täistööajale taandatud töötajad) ja palga kasv täistööajale taandatud töötaja kohta.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühiki- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Ühine kalanduspoliitika muudab kalavarude kasutamise keskkonnalaselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlikuks. Need eesmärgid on oma tähtsusest õiguslikult võrdsed ja ühtegi neist ei ole võimalik eraldi saavutada. Ühise kalanduspoliitika reformimise käigus tehtud mõju hindamine kinnitas, et kui varude seisundit oluliselt ei parandata, jääb majanduslik ja sotsiaalne jätkusuutlikkus piiratuks.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisandväärtus

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 punktiga d on liidul ainupädevus mere bioloogiliste ressursside kaitse valdkonnas. Artikli 4 lõike 2 punkti d kohaselt jagavad liit ja liikmesriigid pädevust ühise kalanduspoliitika ülejäänud osas. Liidu osalemise lisandväärtus on seotud asjaoluga, et ühine kalanduspoliitika seondub ühisvarude kasutamisega.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Ühise kalanduspoliitika rohelises raamatus⁴⁰ jõuti järeldusele, et ühine kalanduspoliitika ei ole oma eesmärgi saavutanud: kalavarusid püütakse üle, mõningate laevastikuosade majanduslik olukord on nõrk kõrge toetustaseme tõttu, kalandussektori töökohad ei ole atraktiivsed ning paljude kalapüügist sõltuvate rannikukogukondade olukord on ebakindel.

⁴⁰ KOM(2009) 163 (lõplik), 22. aprill 2009.

Rohelise raamatu avaldamisele järgnenud laiaulatuslik konsulteerimisprotsess kinnitas seda analüüsi⁴¹.

Praegu kehtiva ühise kalanduspoliitika peamine probleem on keskkonnaalase jätkusuutlikkuse puudumine ülepüügi tõttu. Kõik muud probleemid võimendavad seda veelgi. Laevastiku liigne püügivõimsus, kõrvalekaldumine teaduslikest nõuannetest lubatud kogupüügi kindlaksmääramisel ning eesmärkide tähtsuse järjekorda seadmata jätmise on peamised ülepüügi tõukejõud. Teiseks probleemiks on püügisektori majandusliku jätkusuutlikkuse nõrkus. Paljud laevastikud on mittekasumlikud ja mõjutatavad sellistest välismõjudest nagu kütuse hinna tõus. Kolmandaks mõjutab püügisektorit ja kalapüügist sõltuvaid piirkondi ka sotsiaalse jätkusuutlikkuse puudumine.

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Eesmärk, mis näeb ette varude kasutamise maksimaalse jätkusuutlikkuse tasemel, on kehtestatud ÜRO mereõiguse konventsiooniga ning 2002. aasta ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel otsustati see ülesanne täita võimaluse korral 2015. aastaks. See eesmärk võimaldab reformitud ühisel kalanduspoliitikal paremini saavutada merestrateegia raamdirektiivile⁴² vastavat merekeskkonna head keskkonnaalast seisundit.

⁴¹ Vt ka SEK(2010) 428 (lõplik), 16. aprill 2010: „Kokkuvõttev aruanne ühise kalanduspoliitika reformi üle peetud konsultatsioonide kohta”.

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/56/EÜ, 17. juuni 2008, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

Piiratud kestusega ettepanek/algatus

- Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku
- Finantsmõju avaldub ajavahemikul YYYY –YYYY

Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

- Rakendumise käivitusperiood hõlmab ajavahemikku YYYY – YYYY,
- Millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid⁴³

Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine komisjoni poolt

Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- rakendusametitele
- ühenduste asutatud asutustele⁴⁴
- riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
- isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

Detsentraliseeritud eelarve täitmine koostöös kolmandate riikidega

Eelarve täitmine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega (*täpsustage*)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

⁴³ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

2.2. Haldus- ja kontrollsüsteemid

2.2.1. Tuvastatud ohud

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata ⁴⁵	EFTA ⁴⁶ riigid	Kandidaatriigid ⁴⁷	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
2	11 04 01 Tihedam dialoog kalatööstusega ja ühise kalanduspoliitika mõjualasse jäävate isikutega	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei
2	11 07 02 Kalavarude majandamise toetus (teadusliku nõustamise tõhustamine)	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei
2	11 08 01 Rahaline toetus liikmesriikidele järelevalvega seotud kulude katteks	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei
2	11 08 02 Kalapüügi kontrollimine ja järelevalve ELi vetes ja mujal	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei
2	11.08.05.01. Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur (CFCA) — Toetus jaotistele 1 ja 2	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei
2	11.08.05.02. Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur (CFCA) — Toetus jaotisele 3	Liigendatud	Ei	Ei	Ei	Ei

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Rubriik.....]	Liigendatud/liigendamata	EFTA riigid	Kandidaatriigid	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses

⁴⁵ Liigendatud assigneeringud/liigendamata assigneeringud.

⁴⁶ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁴⁷ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

	[XX.YY.YY.YY]		JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI
--	---------------	--	--------	--------	--------	--------

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik:	2	Loodusressursside kaitse ja majandamine
--	---	---

Merendus- ja kalandusajade peadirektoraat			2013 ⁴⁸	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Aasta N+4	Aasta N+5	A	A	A	A	KOKKU
									s	s	s	s	
									t	t	t	t	
									a	a	a	a	
									N	N	N	N	
									+	+	+	+	
									6	7	8	9	
• Tegevussigneeringud													
11 04 01	Kulukohustused	(1)	6,400										
	Maksed	(2)	5,950										
11 07 02	Kulukohustused	(1a)	4,500										
	Maksed	(2a)	3,500										
11 08 01	Kulukohustused	(1a)	47,430										
	Maksed	(2a)	25,200										
11 08 02	Kulukohustused	(1a)	2,300										
	Maksed	(2a)	2,300										
11.08.05.01	Kulukohustused	(1a)	7,413										
	Maksed	(2a)	7,413										
11.08.05.02	Kulukohustused	(1a)	1,711										
	Maksed	(2a)	2,711										

⁴⁸ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ⁴⁹														
		(3)												
Merendus- ja kalandusajade peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	69,754											
	Maksed	=2+2a +3	47,074											

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	69,754											
	Maksed	(5)	47,074											
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU			(6)											
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 2 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+ 6	69,754											
	Maksed	=5+ 6	47,074											

Juhul, kui ettepanek/algatus mõjutab mitut rubriiki:

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	69,754											
	Maksed	(5)	47,074											
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU			(6)											
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–4 assigneeringud KOKKU (võrdlussumma)	Kulukohustused	=4+ 6												
	Maksed	=5+ 6												

⁴⁹ Tehniline ja/või teadusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised A...B read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

ET

ET

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik:	5	Halduskulud
--	----------	-------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

2013	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Aasta N+4	Aasta N+5	A a s t a N + 6	A a s t a N + 7	A a s t a N + 8	A a s t a N + 9	KOKKU
------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

<...> peadirektooraat:										
• Personalikulud		9,404								
• Muud halduskulud 11 01 02 11		0,210								
PEADIREKTORAAT KOKKU	Assigneeringud	9,614								

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)	9,614								
---	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Aasta 2013 ⁵⁰	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Aasta N+4	Aasta N+5	A a s t a N + 6	A a s t a N + 7	A a s t a N + 8	A a s t a N + 9	KOKKU
-----------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

⁵⁰ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

								+	+	+	+
								6	7	8	9
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	79,368									
	Maksed	56,688									

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsustada eesmärgid ja väljundid	2013			Aasta N+1		Aasta N+2		Aasta N+3		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)						KOKKU		
	VÄLJUNDID																	
↓	Väljundi liik ⁵¹	Väljundi keskmine kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulud kokku
ERIEESMÄRK nr 1 ⁵² ...			Parandada sidusrühmade kaasatust.															
Täielikult toimivad piirkondlikud nõuandekomisjonid.	Arv	0,280	8	2,240														
Merendus- ja kalandusajade peadirektoraadi veebisaidi uued osad ja sisu ajakohastamine.	Arv	0,040	5	0,200														
Ajakirja „Euroopa kalandus ja vesiviljelus”	Arv	0,114	5	0,580														

⁵¹ Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

⁵² Vastavalt punktis 1.4.2 nimetatud erieesmärkidele.

väljaandmine ja levitamine 23 keeles (5 väljaannet aastas).																		
Kvalitatiivset infot sisaldavate teabematerjalide koostamine ja levitamine meedias, avalikkuse ja sidusrühmade hulgas, sealhulgas audiovisuaalsed materjalid. Teavituskampaania prioriteetsete teemade kohta nagu ühise kalanduspoliitika reform.	Arv	0,310	6	1,860														
Mitmekeelsete väljaannete koostamine ja levitamine.	Arv	0,025	20	0,500														
Merendus- ja kalandusajade peadirektoraadi osalemine messidel.	Arv	0,200	1	0,200														
Euroopa merepäeva korraldamine igal aastal.	Arv	0,400	1	0,400														
Ühise kalanduspoliitika reformimise käigus	Arv	0,050	4	0,200														

korraldatavad ühise kalanduspoliitika ja integreeritud merenduspoliitika alased konverentsid.																		
Muu (müügiedendamisematerjalid, logo, väljaannete talituse levitus- ja arhiveerimistevus).	Arv	0,110	2	0,220														
Erieesmärgi nr 1 väljundid kokku				6,400														
ERIEESMÄRK nr 2...		Tagada teaduslike nõuannete kättesaadavus.																
Andmete kogumise raamistiku rakendamise toetamine, eelkõige kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) tegevuse koostööstamise ja korraldamise kaudu, oluliste veebisaitide haldamine ja toetus liidu kalalaevastiku majanduslikku suutlikkust käsitleva igaaastase aruande	Halduskokkulepped	1,400	1	1,400														

koostamisele komisjoni ja Teadusuuringute Ühiskeskuse vahelise halduskokkuleppe raames.																		
Pidev nõustamine lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote käsitleva määruse kaudu ning nõustamine konkreetsetes küsimustes nagu mitmeaastaste kavade või püügikontrolli eeskirjade hindamine komisjoni ja Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumi raames.	Memorandum	1,500	1	1,500														
Bioloogilist, tehnilist, majanduslikku ja ökosüsteemiga seotud aspekte käsitlevad nõuanded kalavarude kohta ekspertidelt	Kohtumiste arv	0,024	25	0,6														

STECFi ja tema gruppide kohtumiste raames.																			
Teaduslikud nõuanded ja muud teenused ühise kalanduspoliitika rakendamiseks Vahemerel.		1,0	2	1,0															
Erieesmärgi nr 2 väljundid kokku				4,500															
ERIEESMÄRK nr 3...		Kaasajastada ja tugevdada kontrolli kogu liidu piires.																	
IT-süsteemid ja andmeanalüüs			Ei kohaldata	10,000															
Jälgimist võimaldavad süsteemid ja seadmed mootori võimsuse mõõtmiseks.			1600	8,000															
Katseprojektid (sh alates 2011. aastast videovalve).			Ei kohaldata	2,000															
Automaatsed asukoha määramise seadmed: laevaseiresüsteemid/automaatsed identifitseerimissüsteemid (VMS/IAS)			3000	3,800															

Elektroonilised püügipäevikud laevade pardal.			3300	7,400														
Kalapüügi seirekeskuse (FMC) ajakohastamine.			22	11,400														
Investeeringud kontrollivahendite (sh patrull-laevad ja –lennukid).			Ei kohaldata	3,700														
Kontrollitöötajate koolituskursused ja vahetusprogrammid.			30	0,600														
Seminarid teadlikkuse tõstmiseks ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise vajadusest.			5	0,530														
Erieesmärgi nr 3 väljundid kokku				47,430														
ERIEESMÄRK nr 4...			Auditeerida liikmesriikide kontrolli- ja inspekteerimistegevust.															
Liikmesriikide kontrollitegevuse seire -Missioonid ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise kontrollimiseks. - Inspektorite			250	0,800														

varustus.																		
Ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise lihtsustamine. - Kalanduse kontrollieksperide rühma kohtumised, kus arutatakse kalanduse kontrolliga seotud küsimusi. - Uuringud.			30	0,400														
IT riistvara, tarkvara ja kontrollitugiprogrammid (andmed, andmete riskikontroll, hooldus, juurdepääs andmebaasile jne).			Ei kohaldata	1,100														
Erieesmärgi nr 4 väljundid kokku				2,300														
ERIEESMÄRK nr 5...			Toetada liikmesriikide kontrollitegevuse kooskõlastamist Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri vahenditega.															
Alalised töötajad			Ei kohaldata	5,634														
Muud personalikulud			Ei kohaldata	0,440														
Halduskulud			Ei	1,320														

			koh alda ta															
Suutlikkuse suurendamine			Ei koh alda ta	0,720														
Operatiivne kooskõlastamist egevus (sealhulgas ühised kasutuselevõtuk avad)			Ei koh alda ta	1,010														
Erieesmärgi nr 5 väljundid kokku				9,124														
KULUD KOKKU				69,754														

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	2013 ⁵³	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	KOKKU
--	--------------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5:							
Personalikulud	9,404						
Muud halduskulud	0,210						
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5 kokku	9,614						

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud⁵⁴							
Personalikulud							
Muud halduskulud							
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud kokku							

KOKKU	9,614						
--------------	--------------	--	--	--	--	--	--

⁵³ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

⁵⁴ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B...A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täisarvuna (või maksimaalselt ühe kohaga pärast koma)

	2013	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
• Ametikohtade loeteluga ettenähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)							
11 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	66						
11 01 01 02 (delegatsioonides)	0						
11 01 05 01 (kaudne teadustegevus)	0						
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)	0						
• Koosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad)⁵⁵							
11 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditöötajad ja noored eksperdid delegatsioonides)	14						
11 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditöötajad ja noored eksperdid delegatsioonidest)	0						
11 01 04 yy⁵⁶	- peakorteris ⁵⁷	0					
	- delegatsioonides	0					
11 01 05 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditöötajad kaudse teadustegevuse valdkonnas)	0						
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditöötajad otsese teadustegevuse valdkonnas)	0						
Muud eelarveread (täpsustage)	0						
KOKKU	80						

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadi siseselt. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

⁵⁵ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditöötajad, noored eksperdid delegatsioonides.

⁵⁶ Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised B...A read).

⁵⁷ Peamiselt struktuurifondid, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond (EAFRD) ja Euroopa Kalandusfond (EFF).

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	tegevusassigneeringute haldamine ja eespool nimetatud põhitegevused 2013. aastal
Koosseisuväline personal	tegevusassigneeringute haldamine ja eespool nimetatud põhitegevused 2013. aastal

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
- Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi ümberplaneerimine.

Selgitage ümberplaneerimist, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

- Ettepaneku/algatusega seoses on vaja pайдlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine⁵⁸.

Selgitage vajalikku toimingut, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline toetus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			Kokku
Täpsustage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

⁵⁸ Vt institutsioonidevahelise lepingu punktid 19 ja 24.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - mitmesugustele tuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida	Jooksva aasta eelarves kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ⁵⁹				
		Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv tulpasid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)
Artikkel.....						

Mitmesuguste sihtotstarbeliste tulude puhul täpsustage, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Täpsustage tuludele avalduva mõju arvutusmeetod.

⁵⁹ Traditsiooniliste omavahendite (tollimaksud ja suhkrumaksud) korral peab märgitud olema netosumma, s.t brutosumma pärast 25 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.